

Euroopan unionin virallinen lehti

L 191

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

23. heinäkuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 634/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
★ Komission asetus (EY) N:o 635/2009, annettu 14 päivänä heinäkuuta 2009, asetuksen (EY) N:o 1580/2007 muuttamisesta sen määrän osalta, josta alkaen aletaan kantaa lisätullia omenoista ⁽¹⁾	3
★ Komission asetus (EY) N:o 636/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitean (International Financial Reporting Interpretations Committee, IFRIC) tulkinnan IFRIC 15 osalta ⁽¹⁾	5
★ Komission asetus (EY) N:o 637/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, viljelykasvi- ja vihanneslajien lajikenimien sopivuutta koskevista täytäntöönpanosäännöistä (kodifioitu toisinto) ⁽¹⁾	10
★ Komission asetus (EY) N:o 638/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä puuvilla-alan kansallisten rakenneuudistusohjelmien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1145/2008 muuttamisesta	15
★ Komission asetus (EY) N:o 639/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityistuen osalta	17

Hinta: 18 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 640/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta sähkömoottoreiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta ⁽¹⁾	26
★ Komission asetus (EY) N:o 641/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta erillisten ja tuotteisiin integroitujen akselitiivisteettömien kiertovesipumppujen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta ⁽¹⁾	35
★ Komission asetus (EY) N:o 642/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta televisioiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta ⁽¹⁾	42
★ Komission asetus (EY) N:o 643/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta ⁽¹⁾	53
Komission asetus (EY) N:o 644/2009, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009, vilja-alalla 16 päivästä heinäkuuta 2009 kannettavien tuontitullien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 623/2009 muuttamisesta	69

II *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista*

PÄÄTÖKSET

Komissio

2009/557/EY:

★ Komission päätös, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2009, yhteisön osallistumisesta Italiassa vuonna 2008 toteutettujen sian vesikulaaritaudin torjuntaa koskevien hätätoimenpiteiden rahoitukseen (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5608)	72
--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 634/2009,

annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MK	19,3
	ZZ	19,3
0707 00 05	TR	98,3
	ZZ	98,3
0709 90 70	TR	97,9
	ZZ	97,9
0805 50 10	AR	60,0
	ZA	57,8
	ZZ	58,9
0806 10 10	EG	150,6
	MA	167,5
	TR	109,9
	US	141,6
	ZZ	142,4
0808 10 80	AR	90,5
	BR	72,1
	CL	90,0
	CN	97,8
	NZ	93,7
	US	91,3
	ZA	86,0
	ZZ	88,8
0808 20 50	AR	81,7
	CL	81,8
	NZ	138,3
	ZA	98,6
	ZZ	100,1
0809 10 00	TR	163,1
	ZZ	163,1
0809 20 95	TR	285,7
	US	236,3
	ZZ	261,0
0809 30	TR	153,8
	ZZ	153,8
0809 40 05	IL	167,2
	ZZ	167,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 635/2009,**annettu 14 päivänä heinäkuuta 2009,****asetuksen (EY) N:o 1580/2007 muuttamisesta sen määrän osalta, josta alkaen aletaan kantaa lisätullia omenoista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 143 artiklan b alakohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ säädetään sen liitteessä XVII lueteltujen tuotteiden tuonnin valvonnasta. Valvonta tapahtuu tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽³⁾ 308 d artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.
- (2) Uruguay kieroituksen monenvälisen kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyn maataloussopimuksen ⁽⁴⁾ 5 artiklan 4

kohdan soveltamiseksi ja vuosilta 2006, 2007 ja 2008 saatavilla olevien viimeisimpien tietojen perusteella määrää, josta alkaen omenoista aletaan periä lisätullia, olisi mukautettava.

- (3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1580/2007 olisi muutettava.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1580/2007 liite XVII tämän asetuksen liitteellä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
 Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.
⁽³⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.
⁽⁴⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

LIITE

"LIITE XVII

LISÄTUONTITULLIT: IV OSASTON II LUVUN 2 JAKSO

Tavarankuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimityksen tulkintasääntöjä. Lisätullien soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisena kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä.

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavarankuvaus	Soveltamisjakso	Määrä, josta alkaen kannetaan lisätullia (tonnia)
78.0015	0702 00 00	Tomaatit	1. lokakuuta – 31. toukokuuta	415 817
78.0020			1. kesäkuuta – 30. syyskuuta	40 105
78.0065	0707 00 05	Kurkut	1. toukokuuta – 31. lokakuuta	19 309
78.0075			1. marraskuuta – 30. huhtikuuta	17 223
78.0085	0709 90 80	Latva-artistokat	1. marraskuuta – 30. kesäkuuta	16 421
78.0100	0709 90 70	Kesäkurpitsat	1. tammikuuta – 31. joulukuuta	65 893
78.0110	0805 10 20	Appelsiinit	1. joulukuuta – 31. toukokuuta	700 277
78.0120	0805 20 10	Klementiinit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	385 569
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitruhedelmähybridit	1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	95 620
78.0155	0805 50 10	Sitruunat	1. kesäkuuta – 31. joulukuuta	329 947
78.0160			1. tammikuuta – 31. toukokuuta	61 422
78.0170	0806 10 10	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	21. heinäkuuta – 20. marraskuuta	89 140
78.0175	0808 10 80	Omenat	1. tammikuuta – 31. elokuuta	824 442
78.0180			1. syyskuuta – 31. joulukuuta	327 526
78.0220	0808 20 50	Päärynät	1. tammikuuta – 30. huhtikuuta	223 485
78.0235			1. heinäkuuta – 31. joulukuuta	70 116
78.0250	0809 10 00	Aprikoosit	1. kesäkuuta – 31. heinäkuuta	5 785
78.0265	0809 20 95	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	21. toukokuuta – 10. elokuuta	133 425
78.0270	0809 30	Persikat, myös nektariinit	11. kesäkuuta – 30. syyskuuta	131 459
78.0280	0809 40 05	Luumut	11. kesäkuuta – 30. syyskuuta	129 925"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 636/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,**

tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitean (International Financial Reporting Interpretations Committee, IFRIC) tulkinnan IFRIC 15 osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiedot kansainväliset tilinpäätösstandardit ja tulkinnat, jotka olivat voimassa 15 päivänä lokakuuta 2008, hyväksyttiin komission asetuksella (EY) N:o 1126/2008 ⁽²⁾.
- (2) Kansainvälinen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitea IFRIC julkaisi 3 päivänä heinäkuuta 2008 tulkinnan IFRIC 15 *Kiinteistöjen rakentamissopimukset*, jäljempänä 'IFRIC 15'. Tulkinnassa IFRIC 15 selkeytetään ja ohjeistetaan sitä, milloin kiinteistöjen rakentamisesta aiheutuvat tuotot olisi kirjattava tilinpäätökseen, varsinkin kun rakentamissopimus kuuluu IAS 11:n *Pitkäaikaishankkeet* tai IAS 18:n *Tuotot* soveltamisalaan.
- (3) Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvonantavan ryhmän (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG) teknisen asiantuntijaryhmän (Technical Expert Group, TEG) kuulemisessa vahvistettiin, että IFRIC 15 on asetuksen (EY) N:o 1606/2002 3 artiklan 2 kohdassa hyväksymiselle asetettujen teknisten edellytysten mukainen. Tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän perustamisesta tietojen antamiseksi komissiolle EFRAGin (European Financial Reporting Advisory Group) lausuntojen puolueettomuudesta ja tasapuolisuudesta

desta 14 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/505/EY ⁽³⁾ mukaisesti kyseinen tarkasteluryhmä tarkasteli hyväksymistä koskevaa EFRAGin lausuntoa ja totesi komissiolle sen olevan tasapuolinen ja puolueeton.

- (4) Sen vuoksi asetus (EY) N:o 1126/2008 olisi muutettava.
- (5) Tilinpäätöskysymysten sääntelykomitea on hyväksynyt tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liitteeseen kansainvälisen tilinpäätöskysymysten tulkintakomitean (International Financial Reporting Interpretations Committee, IFRIC) tulkinta IFRIC 15 *Kiinteistöjen rakentamissopimukset* tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Yritysten on sovellettava tämän asetuksen liitteessä tarkoitettua IFRIC 15:tä viimeistään sen ensimmäisen tilikauden alusta, joka alkaa 31 päivän joulukuuta 2009 jälkeen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
Charlie MCCREEVY
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 199, 21.7.2006, s. 33.

LIITE

KANSAINVÄLISET TILINPÄÄTÖSSTANDARDIT

IFRIC 15	Tulkinta IFRIC 15 <i>Kiinteistöjen rakentamissopimukset</i>
----------	---

TULKINTA IFRIC 15

Kiinteistöjen rakentamissopimukset

VIITTAUKSET

- IAS 1 *Tilinpäätöksen esittäminen* (uudistettu 2007)
- IAS 8 *Tilinpäätöksen laatimisperiaatteet, kirjanpidollisten arvioiden muutokset ja virheet*
- IAS 11 *Pitkäaikaishankkeet*
- IAS 18 *Tuotot*
- IAS 37 *Varaukset, ehdolliset velat ja ehdolliset varat*
- IFRIC 12 *Palvelutoimilupajärjestelyt*
- IFRIC 13 *Kanta-asiakasohjelmat*

TAUSTAA

- 1 Kiinteistötoimialan yhteisöt, jotka harjoittavat kiinteistöjen rakentamista joko suoraan tai alihankkijoiden kautta, saattavat tehdä sopimuksia yhden tai useamman ostajan kanssa jo ennen rakennustyön valmistumista. Muodoltaan tällaiset sopimukset ovat hyvin erilaisia.
- 2 Esimerkiksi asuinkiinteistöjen rakentamista harjoittavat yhteisöt saattavat ryhtyä markkinoimaan yksittäisiä yksiköjä (huoneistoja tai taloja) "off plan", ts. kun rakentaminen on vielä käynnissä tai jopa ennen sen aloittamista. Jokainen ostaja tekee yhteisön kanssa sopimuksen, jonka mukaan ostaja hankkii tietyn yksikön, kun se on valmis hallintaan otettavaksi. Tavallisesti ostaja maksaa yhteisölle käsirahan, joka palautetaan vain siinä tapauksessa, että yhteisö ei pysty toimittamaan valmista yksikköä sovittujen ehtojen mukaisesti. Loput ostohinnasta maksetaan yleensä yhteisölle vasta sopimuksen mukaisen valmistumisen yhteydessä, kun yksikkö siirtyy ostajan omistukseen.
- 3 Kauppa- tai teollisuuskiinteistöjen rakentamista harjoittavat yhteisöt saattavat tehdä sopimuksen yhden ostajan kanssa. Ostajalta voidaan edellyttää työn edistymiseen perustuvia maksuja alkuperäisen sopimusajankohdan ja sopimuksen mukaisen valmistumisen välisenä aikana. Rakentaminen voi tapahtua maa-alueelle, jonka ostaja omistaa tai jonka se on ottanut vuokralle ennen rakentamisen aloittamista.

SOVELTAMISALA

- 4 Tätä tulkintaa sovelletaan tuottojen ja niihin liittyvien kulujen kirjanpitokäsittelyyn yhteisöissä, jotka harjoittavat kiinteistöjen rakentamista joko suoraan tai alihankkijoiden kautta.
- 5 Tämän tulkinnan soveltamisalaan kuuluvat sopimukset ovat kiinteistöjen rakentamissopimuksia. Tällaiset sopimukset voivat sisältää kiinteistön rakentamisen lisäksi muiden tavaroiden toimittamista tai palvelujen tuottamista.

KÄSITELTÄVÄT ASIAT

- 6 Tässä tulkinnassa käsitellään kahta asiaa:
 - a) Kuuluuko sopimus IAS 11:n vai IAS 18:n soveltamisalaan?
 - b) Milloin kiinteistön rakentamisesta saatavat tuotot kirjataan?

PÄÄTÖS

- 7 Seuraavassa tarkastelussa oletetaan, että yhteisö on jo analysoinut kiinteistön rakentamissopimuksen ja mahdolliset siihen liittyvät sopimukset ja todennut, ettei sille jää rakennetussa kiinteistössä omistamiseen yleensä liittyvää liikkeenjohdollista intressiä eikä tosiasiallista määräysvaltaa niin paljon, että se estäisi saadun vastikkeen tulouttamisen osaksi tai kokonaan. Jos osaa vastikkeesta ei pystytä tulouttamaan, seuraava tarkastelu koskee vain sopimuksen tuloutettavaa osaa.

- 8 Yhteisö voi sopia samalla sopimuksella kiinteistön rakentamisen lisäksi myös tavaroiden toimittamisesta tai palvelujen tuottamisesta (esim. maa-alueen myynnistä tai kiinteistönhoitopalvelujen tuottamisesta). IAS 18:n kappaleen 13 mukaan tällainen sopimus pitää mahdollisesti jakaa erikseen yksilöitävissä oleviin osiin, joista yksi on kiinteistön rakentaminen. Sopimuksen perusteella saadun tai saatavan vastikkeen käypä arvo on kohdistettava kullekin osalle. Jos sopimuksesta yksilöidään erillisiä osia, yhteisö soveltaa kiinteistön rakentamista koskevaan osaan tämän tulkinnan kappaleita 10–12 ratkaistakseen, kuuluuko kyseinen osa IAS 11:n vai IAS 18:n soveltamisalaan. IAS 11:n mukaisia pitkäaikaishankkeiden jakamiskriteerejä sovelletaan sitten sopimuksen osaan, jonka todetaan olevan pitkäaikaishanke.
- 9 Seuraavassa tarkastelussa viitataan kiinteistön rakentamissopimukseen, mutta se koskee myös kiinteistön rakentamista koskevaa osaa sopimuksessa, joka sisältää myös muita osia.

Sen ratkaiseminen, kuuluuko sopimus IAS 11:n vai IAS 18:n soveltamisalaan

- 10 Se, kuuluuko kiinteistön rakentamissopimus IAS 11:n vai IAS 18:n soveltamisalaan, ratkaistaan sopimuksen ehtojen ja kaikkien asiaan liittyvien tosiseikkojen ja olosuhteiden perusteella. Tällainen ratkaisu vaatii harkintaa jokaisen sopimuksen kohdalla.
- 11 IAS 11:tä sovelletaan silloin, kun sopimus vastaa IAS 11:n kappaleen 3 mukaista pitkäaikaishankkeen määritelmää: ”erityisesti neuvoteltu sopimus, jonka mukaan valmistetaan tietty omaisuus tai ryhmä omaisuuksia...” Kiinteistön rakentamissopimus vastaa pitkäaikaishankkeen määritelmää, kun ostaja pystyy määrittämään kiinteistöä koskevan suunnitelman keskeisistä rakenteellisista elementeistä ennen rakentamisen aloittamista ja/tai määrittämään keskeisistä rakenteellisista muutoksista rakentamisen aikana (riippumatta siitä, käyttääkö se tätä mahdollisuutta). Silloin kun sovelletaan IAS 11:tä, pitkäaikaishanke sisältää myös mahdolliset sopimukset tai niiden osat, jotka koskevat välittömästi kiinteistön rakentamiseen liittyvien palvelujen tuottamista, IAS 11:n kappaleen 5(a) ja IAS 18:n kappaleen 4 mukaisesti.
- 12 Sen sijaan kiinteistön rakentamissopimus, jonka mukaan ostajilla on vain rajoitettu mahdollisuus vaikuttaa kiinteistöä koskevaan suunnitelmaan, esim. mahdollisuus valita yhteisön antamista vaihtoehtoista tai päättää vain vähäisistä muutoksista perussuunnitelmaan, on IAS 18:n soveltamisalaan kuuluva tavaroiden myyntiä koskeva sopimus.

Kiinteistön rakentamisesta saatavien tuottojen kirjanpitokäsittely

Sopimus on pitkäaikaishanke

- 13 Silloin kun sopimus kuuluu IAS 11:n soveltamisalaan ja sen lopputulos on luotettavasti arvioitavissa, yhteisön on kirjattava tuotot IAS 11:n mukaisesti hankkeen valmistusasteen perusteella.
- 14 Sopimus ei mahdollisesti vastaa pitkäaikaishankkeen määritelmää ja sen vuoksi kuuluu IAS 18:n soveltamisalaan. Tällöin yhteisön on ratkaistava, onko kyseessä palvelujen tuottamista vai tavaroiden myyntiä koskeva sopimus.

Sopimus on palvelujen tuottamista koskeva sopimus

- 15 Jos yhteisöltä ei edellytetä rakennusmateriaalien hankkimista ja toimittamista, sopimus saattaa olla IAS 18:n mukainen vain palvelujen tuottamista koskeva sopimus. Tällöin tuotot on IAS 18:n mukaan kirjattava liiketoimen valmistusasteen perusteella käyttäen valmistusasteen mukaista tulouttamismenetelmää, jos IAS 18:n kappaleen 20 mukaiset kriteerit täyttyvät. IAS 11:n vaatimukset ovat yleisesti sovellettavissa tällaisen liiketoimen tuottojen ja niihin liittyvien kulujen kirjaamiseen (IAS 18 kappale 21).

Sopimus on tavaroiden myyntiä koskeva sopimus

- 16 Jos yhteisöltä edellytetään sekä palvelujen tuottamista että rakennusmateriaalien toimittamista, jotta se täyttäisi sopimuksen mukaisen veloitteensa luovuttaa kiinteistö ostajalle, sopimus on tavaroiden myyntiä koskeva sopimus ja siihen sovelletaan IAS 18:n kappaleen 14 mukaisia tulouttamiskriteerejä.
- 17 Yhteisö saattaa rakentamisen edetessä siirtää ostajalle määräysvallan ja merkittävät omistukseen liittyvät riskit ja edut, jotka koskevat keskeneräistä työtä sen senhetkisessä tilassa. Jos tällöin kaikki IAS 18:n kappaleen 14 mukaiset kriteerit täyttyvät jatkuvasti rakentamisen edetessä, yhteisön on kirjattava tuotot valmistusasteen perusteella käyttäen valmistusasteen mukaista tulouttamismenetelmää. IAS 11:n vaatimukset ovat yleisesti sovellettavissa tällaisen liiketoimen tuottojen ja niihin liittyvien kulujen kirjaamiseen.

- 18 Yhteisö saattaa siirtää ostajalle koko kiinteistöä koskevan määräysvallan ja sen omistukseen liittyvät merkittävät riskit ja edut samalla kertaa (esim. työn valmistuessa, luovutuksen tapahtuessa tai luovutuksen jälkeen). Tällöin yhteisön on kirjattava tuotot vasta, kun kaikki IAS 18:n kappaleen 14 mukaiset ehdot täyttyvät.
- 19 Silloin kun yhteisön täytyy suorittaa ostajalle jo luovutettua kiinteistöä koskevaa lisätyötä, sen on kirjattava velka ja kulu IAS 18:n kappaleen 19 mukaisesti. Velka on arvostettava IAS 37:n mukaisesti. Kun yhteisö joutuu luovuttamaan lisää tavaroita tai tuottamaan lisää palveluja, jotka ovat yksilöitävissä erillään ostajalle jo luovutetusta kiinteistöstä, se olisi yksilöinyt jäljellä olevat tavarat tai palvelut myynnin erilliseksi osatekijäksi tämän tulkinnan kappaleen 8 mukaisesti.

Tilinpäätöksessä esitettävät tiedot

- 20 Kun yhteisö kirjaa valmistusasteen mukaisesti tuotot sopimuksesta, joka täyttää kaikki IAS 18:n kappaleen 14 mukaiset ehdot jatkuvasti rakentamisen edetessä (ks. tämän tulkinnan kappale 17), sen on esitettävä tilinpäätöksessään:
- a) millä tavoin se ratkaisee, mitkä sopimukset täyttävät kaikki IAS 18:n kappaleen 14 mukaiset kriteerit jatkuvasti rakentamisen edetessä;
 - b) tällaisista sopimuksista syntyvien tuottojen määrä kaudella; ja
 - c) sopimukseen perustuvien keskeneräisten töiden valmistusastetta määritettäessä käytetyt menetelmät.
- 21 Kappaleessa 20 kuvatuista sopimuksista, joihin perustuva työ on raportointipäivänä kesken, yhteisön on lisäksi esitettävä:
- a) kertyneet toteutuneet menot ja kirjatut voitot (kirjatuilla tappioilla vähennettyinä) kyseiseen päivään mennessä; ja
 - b) saadut ennakot.

MUUTOKSET IAS 18:N LIITTEESEEN

22–23 [Muutos ei koske varsinaista numeroitua standarditekstiä.]

VOIMAANTULO JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

- 24 Yhteisön on sovellettava tätä tulkintaa 1.1.2009 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa tulkintaa aikaisemmin kuin 1.1.2009 alkavalla kaudella, tästä on annettava tieto.
- 25 Tilinpäätöksen laatimisperiaatteen muutokset on käsiteltävä takautuvasti IAS 8:n mukaisesti.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 637/2009,
annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,
viljelykasvi- ja vihanneslajien lajikenimien sopivuutta koskevista täytäntöönpanosäännöistä
(kodifioitu toisinto)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

— lajikenimet, jotka ovat samoja kuin muut nimitykset tai jotka voidaan sekoittaa niihin,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

— harhaanjohtavuus tai epäselvyys lajikkeen ominaisuuksien tai muiden piirteiden suhteen.

ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 6 kohdan,

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ottaa huomioon vihannesten siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/55/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 6 kohdan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

sekä katsoo seuraavaa:

1 artikla

(1) Viljelykasvi- ja vihanneslajien lajikenimien sopivuutta koskevista täytäntöönpanosäännöistä 4 päivänä toukokuuta 2000 annettua komission asetusta (EY) N:o 930/2000⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta⁽⁴⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

Tässä asetuksessa vahvistetaan direktiivin 2002/53/EY 9 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan ja direktiivin 2002/55/EY 9 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista varten yksityiskohtaiset säännöt tiettyjen asetuksen (EY) N:o 2100/94 63 artiklassa vahvistettujen, lajikenimien sopivuutta koskevien vaatimusten soveltamiseksi.

(2) Direktiiveissä 2002/53/EY ja 2002/55/EY vahvistetaan lajikenimien sopivuutta koskevat yleiset säännöt viittamalla yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94⁽⁵⁾ 63 artiklaan.

2 artikla

(3) Direktiivien 2002/53/EY ja 2002/55/EY soveltamista varten on aiheellista vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 2100/94 63 artiklassa vahvistettujen vaatimusten soveltamiseksi erityisesti silloin, kun mainitun artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut esteet estävät lajikenimen käytön. Ensimmäisessä vaiheessa tällaiset yksityiskohtaiset säännöt olisi rajoitettava seuraaviin esteisiin:

1. Kun kyse on tavaramerkistä, johon kolmannella osapuolella on aikaisempi oikeus, tietyn lajikenimen käytön katsotaan olevan yhteisön alueella mahdotonta silloin kun toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettu lajikenimen hyväksymistä varten tavaramerkki, joka on rekisteröity yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai yhteisön tasolla ennen lajikenimen hyväksymistä ja joka on samanlainen tai samankaltainen kuin kyseinen lajikenimi ja rekisteröity tavaroille, jotka ovat samanlaisia tai samankaltaisia kuin kyseinen kasvilajike.

— kolmannen osapuolen aikaisempi oikeus,

— tunnistamiseen tai jäljentämiseen liittyvät vaikeudet,

— lajikenimet, jotka ovat samoja kuin toinen lajikenimi tai jotka voidaan sekoittaa siihen,

2. Kun kyse on maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisestä merkinnästä tai alkuperänimityksestä, johon kolmannella osapuolella on aikaisempi oikeus, tietyn lajikenimen käytön katsotaan olevan yhteisön alueella mahdotonta silloin, kun lajikenimi rikkoo neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006⁽⁶⁾ 13 artiklaa ja rikkominen koskee maantieteellistä merkintää tai alkuperänimitystä, joka on suojattu yksittäisessä jäsenvaltiossa tai yhteisössä mainitun asetuksen 3 artiklan 3 kohdan, 5 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan, 5 artiklan 6 kohdan, 6 artiklan ja 7 artiklan 4 kohdan tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 2081/92⁽⁷⁾ aikaisemman 17 artiklan mukaisesti niiden hyödykkeiden osalta, jotka ovat samanlaisia tai samankaltaisia kuin kyseinen kasvilajike.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 33.

⁽³⁾ EYVL L 108, 5.5.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Katso liite II.

⁽⁵⁾ EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽⁷⁾ EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1.

3. Lajikenen soveltuvuuden este, joka johtuu 2 kohdassa tarkoitetusta aikaisemmasta oikeudesta, voidaan poistaa, jos aikaisemman oikeuden haltijalta on saatu kirjallinen suostumus nimen käyttöön kasvilajikkeen osalta ja jos kyseinen suostumus ei todennäköisesti johda kuluttajia harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

4. Kun hakijalla on aikaisempi oikeus koko ehdotettuun nimeen tai osaan siitä, asetuksen (EY) N:o 2100/94 18 artiklan 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

3 artikla

1. Lajikenen katsotaan aiheuttavan käyttäjilleen tunnistamiseen tai jäljentämiseen liittyviä vaikeuksia seuraavissa tapauksissa:

a) kun on kyse yleiskielisestä nimestä:

- i) se koostuu yhdestä kirjaimesta;
- ii) se koostuu erillisenä osana olevasta kirjainjoukosta, joka ei muodosta millään yhteisön virallisista kielistä äännettävissä olevaa sanaa, tai sisältää tällaisen kirjainjoukon; jos kirjainjoukko on kuitenkin vakiintunut lyhenne, se saa muodostua enintään kahdesta kolmen merkin sarjasta, jotka sijaitsevat lajikenen edellä tai jäljessä;
- iii) se sisältää numeron, paitsi jos tämä on erottamaton osa nimeä tai jos tämä osoittaa, että lajike on tai tulee olemaan osa sukua olevien lajikkeiden numeroitua sarjaa;
- iv) se koostuu yli kolmesta sanasta tai osasta, paitsi jos sanamuoto on sellainen, että nimi on helppo tunnistaa tai tuottaa;
- v) se koostuu erittäin pitkästä sanasta tai osasta tai sisältää sellaisen;
- vi) se sisältää välimerkin tai muun tunnuksen, sekä isoja että pieniä kirjaimia (paitsi jos alkukirjain on merkitty isolla ja loput lajikenenistä pienellä), alaindeksin, yläindeksin tai piirroksen;

b) kun kyse on koodista:

- i) se koostuu ainoastaan numerosta tai numeroista, paitsi puhtaslinjojen tai vastaavien erityisten lajikerhymien tapauksessa;
- ii) se koostuu ainoastaan yhdestä kirjaimesta;
- iii) se sisältää yli kymmenen kirjainta tai kirjaimia ja numeroita;
- iv) se sisältää yli neljä merkkiryhmää, joista joka toinen koostuu kirjaimista tai kirjaimista ja joka toinen numerosta tai numeroista;

v) se sisältää välimerkin tai muun tunnuksen, alaindeksin, yläindeksin tai piirroksen.

2. Lajikeneä koskevaa ehdotusta esittäessään hakijan on ilmoitettava, onko ehdotetun nimen tarkoitus olla yleiskielisen nimen vai koodin muodossa.

3. Jos hakija ei anna mitään ilmoitusta ehdotetun nimen muodosta, nimi katsotaan yleiskieliseksi nimeksi.

4 artikla

Lajikenen yhtäpitävyyttä tai muuhun lajikkeeseen sekoittumista arvioitaessa on sovellettava seuraavia säännöksiä:

a) Ilmaisun 'voidaan sekoittaa muihin lajikkeisiin' katsotaan kattavan muun muassa lajikenen, joka eroaa vain yhden kirjaimen tai kirjaimen päälle merkityn aksentin osalta lähisukua olevan lajin lajikeneistä, joka on virallisesti hyväksytty kaupan pidettäväksi yhteisössä, Euroopan talousalueella tai kansainvälisen uusia kasvilajikkeita suojaavan liiton (UPOV) yleissopimuksen sopimuspuolen alueella, tai johon sovelletaan näillä alueilla kasvinjalostajan oikeuksia. Ainoastaan yhden kirjaimen eron vakiintuneessa lyhenteessä, joka on lajikeneistä erillinen kokonaisuus, ei kuitenkaan katsota aiheuttavan sekaannusta. Lisäksi jos eroava kirjain on tunnettu tavalla, joka erottaa lajikenen selkeästi jo rekisteröidyistä lajikeneistä, sen ei katsota aiheuttavan sekaannusta. Kahden tai useamman kirjaimen eron ei katsota aiheuttavan sekaannusta, paitsi jos kyseessä on yksinkertaisesti kahden kirjaimen paikanvaihto. Yhden yksikön eron numeroiden välillä (jos numero on sallittu yleiskielisessä nimessä) ei katsota aiheuttavan sekaannusta.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta koodin muodossa olevaan lajikeneeseen, jos myös viitelajikene on koodin muodossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan soveltamista. Jos kyse on koodista, jossa on ainoastaan yhden merkin, kirjaimen tai numeron ero, on oltava mahdollista erottaa kyseiset kaksi koodia toisistaan tyydyttävällä tavalla. Välilyöntejä ei oteta huomioon verrattaessa koodimuotoisia lajikenimiä;

- b) 'Lähisukua olevan lajin' katsotaan vastaavan liitteessä I annettua määritelmää;
- c) 'Lajikkeen, jota ei ole enää olemassa' katsotaan merkitsevän lajiketta, jota ei enää pidetä kaupan;
- d) 'Kasvilajikkeiden virallisen rekisterin' katsotaan tarkoittavan viljelykasvi- tai vihanneslajien lajikenen yhteisiä luetteloita tai rekisteriä, jonka kokoajana ja ylläpitäjänä on yhteisön kasvilajikevirasto, yhteisön tai ETA:n jäsenvaltion virallinen elin tai UPOV-yleissopimuksen sopimuspuoli;

e) 'Lajike, jonka nimellä ei ole mitään erityismerkitystä' tarkoittaa tilannetta, jossa lajikenimen, joka on joskus viety kasvilajikkeiden viralliseen rekisteriin, jolloin se on saanut jonkin erityismerkityksen, katsotaan kadottaneen kyseisen erityismerkityksen kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun lajike on poistettu kyseisestä rekisteristä.

5 artikla

Nimityksillä, joita käytetään yleisesti tavaroiden kaupan pitämisessä tai jotka on pidettävä vapaina muun lainsäädännön perusteella, tarkoitetaan erityisesti:

- a) valuttojen nimiä tai painoihin ja mittoihin liittyviä ilmaisuja;
- b) ilmaisuja, joita ei lainsäädännön mukaan voida käyttää muihin kuin kyseisessä lainsäädännössä vahvistettuihin tarkoituksiin.

6 artikla

Lajikenimen katsotaan johtavan harhaan tai aiheuttavan hämmennystä, jos

- a) se antaa sellaisen virheellisen vaikutelman, että lajikkeella on erityisominaisuuksia tai erityistä arvoa;
- b) se antaa sellaisen virheellisen vaikutelman, että lajike on sukua jollekin muulle lajikkeelle tai polveutuu siitä;
- c) se viittaa johonkin erityisominaisuuteen tai arvoon tavalla, joka antaa virheellisen vaikutelman siitä, että yksinomaan kyseisellä lajikkeella on mainittu ominaisuus tai arvo, vaikka tämä voi päteä myös muihin saman lajin lajikkeisiin;
- d) se antaa tunnettuun kauppanimeen, joka on muu kuin rekisteröity tavaramerkki tai lajikenimi, liittyvän samankaltaisuuden avulla olettaa, että kyseessä on jokin muu lajike, tai antaa virheellisen vaikutelman hakijan, lajikkeen ylläpidosta vastaavan henkilön tai jalostajan henkilöllisyydestä;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

e) se koostuu seuraavista tai sisältää seuraavia:

- i) komparatiivit tai superlatiivit;
 - ii) siihen viljelykasvilajien tai vihanneslajien ryhmään, johon lajike kuuluu, kuuluvan lajin kasvitieteellinen tai tavanomainen nimi;
 - iii) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi tai siihen tehty viittaus, joka antaa virheellisen vaikutelman hakijan, lajikkeen ylläpidosta vastaavan henkilön tai jalostajan henkilöllisyydestä;
- f) se sisältää maantieteellisen nimen, joka todennäköisesti joltai harhaan lajikkeen ominaisuuksien tai arvon osalta.

7 artikla

Koodien muodossa hyväksytyt lajikenimet on jäsenvaltion virallisesti hyväksytyjen kasvilajikkeiden virallisessa luettelossa tai luetteloissa selkeästi ilmoitettava koodeiksi lisäämällä seuraava alaviite: 'koodin muodossa hyväksytyt lajikenimi'.

8 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 930/2000.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

9 artikla

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Tätä asetusta ei sovelleta lajikenimiin, joita hakija on ehdottanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi ennen 25 päivää toukokuuta 2000.

Komission puolesta
Androulla VASSILOU
Komission jäsen

LIITE I

LÄHISUKUA OLEVAT LAJIT

Edellä 4 artiklan b alakohdassa tarkoitetuilla 'lähisukua olevilla lajeilla' tarkoitetaan seuraavaa:

- a) Jos sukuun kuuluu enemmän kuin yksi luokka, sovelletaan kohtaan 1 sisältyvää luokkaluetteloa.
- b) Jos luokkiin sisältyy enemmän kuin yksi suku, sovelletaan kohtaan 2 sisältyvää luokkaluetteloa.
- c) Niiden sukujen ja lajien osalta, jotka eivät sisälly kohdassa 1 ja 2 esitettyihin luokkaluetteloihin, sukua pidetään yleisesti luokkana.

1. Sukuun sisältyvät luokat

Luokat	Tieteelliset nimet
Luokka 1.1	<i>Brassica oleracea</i>
Luokka 1.2	<i>Brassica</i> paitsi <i>Brassica oleracea</i>
Luokka 2.1	<i>Beta vulgaris</i> – sokerijuurikas, rehujuurikas
Luokka 2.2	<i>Beta vulgaris</i> – punajuurikas, mukaan lukien Cheltenham-juurikas, lehtijuurikas tai lehtimangoldi
Luokka 2.3	<i>Beta</i> , paitsi luokat 2.1 ja 2.2
Luokka 3.1	<i>Cucumis sativus</i>
Luokka 3.2	<i>Cucumis melo</i>
Luokka 3.3	<i>Cucumis</i> , paitsi luokat 3.1 ja 3.2
Luokka 4.1	<i>Solanum tuberosum</i>
Luokka 4.2	<i>Solanum</i> , paitsi luokka 4.1

2. Luokat, joihin sisältyy enemmän kuin yksi suku

Luokat	Tieteelliset nimet
Luokka 201	<i>Secale</i> , <i>Triticale</i> ja <i>Triticum</i>
Luokka 203 (*)	<i>Agrostis</i> , <i>Dactylis</i> , <i>Festuca</i> , <i>Festulolium</i> , <i>Lolium</i> , <i>Phalaris</i> , <i>Phleum</i> ja <i>Poa</i>
Luokka 204 (*)	<i>Lotus</i> , <i>Medicago</i> , <i>Ornithopus</i> , <i>Onobrychis</i> ja <i>Trifolium</i>
Luokka 205	<i>Cichorium</i> ja <i>Lactuca</i>

(*) Luokat 203 ja 204 sisältävät muitakin kuin lähisukua olevia lajeja.

LIITE II

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Komission asetus (EY) N:o 930/2000	(EYVL L 108, 5.5.2000, s. 3).
Komission asetus (EY) N:o 1831/2004	(EUVL L 321, 22.10.2004, s. 29).
Komission asetus (EY) N:o 920/2007	(EUVL L 201, 2.8.2007, s. 3).

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 930/2000	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artiklan a alakohta	5 artiklan a alakohta
5 artiklan c alakohta	5 artiklan b alakohta
6 artiklan a–d alakohta	6 artiklan a–d alakohta
6 artiklan e alakohdan i ja ii alakohta	6 artiklan e alakohdan i ja ii alakohta
6 artiklan e alakohdan iv alakohta	6 artiklan e alakohdan iii alakohta
6 artiklan f alakohta	6 artiklan f alakohta
7 artikla	7 artikla
—	8 artikla
8 artikla	9 artikla
Liite	Liite I
—	Liitteet II ja III

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 638/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä puuvilla-alan kansallisten rakenneuudistusohjelmien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1145/2008 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

tuen määrää vahvistetaan siten, että otetaan huomioon siementenpoistoteollisuuden heterogeenisyys ja samalla vältetään ylikorvaukset.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(6) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1145/2008 olisi muutettava.

ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1782/2003 muuttamisesta sekä puuvilla-alan kansallisten rakenneuudistusohjelmien käytönnotosta 23 päivänä kesäkuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan,

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

sekä katsoo seuraavaa:

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

(1) Asetuksen (EY) N:o 637/2008, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 472/2009 ⁽²⁾, 4 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus jättää yksi muutettu rakenneuudistusohjelmaehdotus, jonka kesto on kahdeksan vuotta. Täytäntöönpanosääntöjä on tarpeen mukauttaa tämän mahdollisuuden vuoksi.

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1145/2008 seuraavasti:

(2) Koska ohjelmat voivat kestää pitempään, ennakkoina maksettavaa enimmäisprosenttiosuutta on korotettava. Näihin ennakoihin liittyvien vakuuksien vapauttamisedellytykset on syytä eritellä ja täsmentää, että ennakoihin, jotka maksetaan niihin liittyvien töiden valmistumisen jälkeen, ei vaadita vakuuksia.

1) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

(3) Siementenpoistajien tasapuolisen kohtelun vuoksi komission asetuksen (EY) N:o 1145/2008 ⁽³⁾ 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen tarkastusten on koskettava kaikkia asetuksen (EY) N:o 637/2008 7 artiklan 1 kohdassa lueteltuja toimenpiteitä.

"2. Jäsenvaltiot voivat maksaa tuensaajalle asetuksen (EY) N:o 637/2008 7 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä yhden tai useamman ennakon. Kaikkien ennakoiden määrä saa yhdessä olla enintään 87,5 prosenttia tukikelpoisista menoista.

Ennakon maksamisen edellytyksenä on 120 prosenttia asianomaisen ennakon määrästä olevan vakuuden asettaminen.

(4) Lisäksi olisi täsmennettävä jäsenvaltioiden velvollisuutta tarkistaa, onko sitoumusta olla käyttämättä tuotantopaikkaa puuvillan siementen poistamiseen kymmenen vuoden ajan siitä, kun laitteiden purkamista varten myönnettävää tukea koskeva hakemus on hyväksytty, noudatettu.

Kun edellytykset toimenpiteen päättämiseen täyttyvät ja kun 7 artiklan 1 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tarkastukset on tehty, vakuudet vapautetaan eikä mahdollisiin lisämaksuihin tarvita vakuutta.;"

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

(5) Rakenneuudistusohjelmien vaikutusten maksimoimiseksi on tarpeen antaa jäsenvaltioille lisää joustovaraa, kun puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, tonnia kohti maksettavan laitteiden purkamista varten myönnettävän

"3. Kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen maksut, jotka liittyvät tiettyyn hakemukseen, on maksettava viimeistään

a) asetuksen (EY) N:o 637/2008 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen nelivuotisten rakenneuudistusohjelmaluonnosten toimittamisen määräaika koskevaa vuotta seuraavan neljännen vuoden 30 päivänä kesäkuuta;

⁽¹⁾ EUVL L 178, 5.7.2008, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 144, 9.6.2009, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 308, 19.11.2008, s. 17.

b) asetuksen (EY) N:o 637/2008 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisen kahdeksanvuotisten rakenneuudistusohjelmaluonnosten toimittamisen määräaika koskevaa vuotta seuraavan kahdeksannen vuoden 30 päivänä kesäkuuta.

Ohjelmakauden ensimmäisen vuoden maksut on maksettava 16 päivästä lokakuuta 2009 alkaen.”

2) Muutetaan 7 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan toinen alakohhta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 637/2008 7 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta tarkastettava paikalla ennen loppumaksun suorittamista jokainen tehdas, tuotantopaikka ja tuensaaja, jolle myönnetään rakenneuudistusohjelman tukea, sen tarkistamiseksi, että kaikki tuen saamista koskevat edellytykset on täytetty ja mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteet on päätetty.”

b) Lisätään neljäs alakohhta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on tarkistettava, onko 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua sitoumusta noudatettu.”

3) Korvataan 10 artiklan 1 kohdan e alakohhta seuraavasti:

”e) kirjallinen sitoumus siitä, ettei tuotantopaikkaa tai -paikkoja käytetä puuvillan siementen poistamiseen 10 vuoden aikana siitä, kun b alakohdassa tarkoitettu hakemus on hyväksytty.”;

4) Korvataan 11 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”100 euroa” ilmaisulla ”190 euroa”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 639/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityistuen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 68 artiklan 7 kohdan, 69 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, 69 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan, 71 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan, 71 artiklan 10 kohdan ja 142 artiklan c ja q alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 5 luvussa säädetään viljelijöille myönnettävästä erityistuesta. Olisi säädettävä yksityiskohtaiset säännöt kyseisen luvun soveltamiseksi.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 6 kohdan mukaan kyseisen artiklan mukaisesti myönnettävän erityistuen ja muiden yhteisön tukivälineiden tai valtiontuilla rahoitettavien toimenpiteiden on oltava johdonmukaisia. Järjestelmien säännönmukaista hallinnoimista varten vastaavanlaisia toimenpiteitä ei pitäisi rahoittaa kahdesti sekä erityistukijärjestelmästä että muista yhteisön tukijärjestelmistä. Koska erityistuen täytäntöönpanossa on monenlaisia vaihtoehtoja, johdonmukaisuuden varmistamisen olisi muuten kuuluttava jäsenvaltioille sen mukaan, miten ne päättävät panna erityistukitoimenpiteet täytäntöön asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetyissä rajoissa ja tässä asetuksessa säädetyin edellytyksin.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 10 kohdassa ja 140 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden on annettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot erityisesti kyseisen asetuksen 68–72 artiklan täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Sen vuoksi olisi säädettävä näiden ilmoitusten ajoituksesta ja sisällöstä, jotta komissio voi seurata niiden täytäntöönpanoa.
- (4) Koska viljelijöiden on aina täytettävä oikeudelliset vaatimukset, erityistukea ei saisi käyttää vaatimusten noudattamisen korvaamiseen.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää tiettyihin maatalouden muotoihin, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta. Jotta jäsenvaltioiden harkintavalta säilyy samalla kun varmistetaan, että toimenpiteet toteutetaan hyvin, vastuu näiden maatalouden muotojen määrittelystä olisi annettava jäsenvaltioille, mutta toimenpiteisiin olisi kuitenkin kuuluttava huomattavia ja mitattavissa olevia ympäristöhyötyjä.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää maataloustuotteiden laadun parantamiseen. Jäsenvaltioiden avuksi olisi vahvistettava ohjeellinen luettelo ehdoista, joiden on täyttyttävä.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen, jollei saman asetuksen 68 artiklan 2 kohdan c alakohdasta, jonka mukaan tuen oltava maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 17 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 ⁽²⁾ 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen, muuta johdu. Olisi säädettävä siitä, mitä tukikelpoisiin toimenpiteisiin olisi sisällyttävä, ja siitä, mitä maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 5 päivänä kesäkuuta 2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 501/2008 ⁽³⁾ säännöksiä sovelletaan.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää eläinten hyvinvointia koskevien tiukennettujen vaatimusten soveltamiseen. Tiukempien eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten saavuttamiseksi olisi säädettävä, että jäsenvaltiot vastaavat sellaisen järjestelmän käyttöönotosta, jolla voidaan arvioida hakijan suunnitelmia erilaisten eläinten hyvinvointia koskevien näkökohtien ratkaisemiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.⁽²⁾ EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 147, 6.6.2008, s. 3.

- (9) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle. Asetuksen 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla tukea voidaan myöntää erityisesti silloin, kun komissio on hyväksynyt sen. Sen vuoksi olisi säädettävä siitä, minkälaista yksityiskohtaista kehystä jäsenvaltioiden olisi noudatettava vahvistaessaan tukikelpoisuusperusteita. Lisäksi olisi säädettävä menettelystä, jolla komissio ilmoittaa toimenpiteen, arvioi ja hyväksyy sen.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu tietyillä aloilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkällä alueilla taikka näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvia maatalouden muotoja harjoittaessa. Jotta jäsenvaltioiden toiminta-ala säilyy samalla kun varmistetaan, että toimenpiteet toteutetaan hyvin, vastuu tukikelpoisten alueiden ja/tai maatalouden muotojen sekä sopivan tukitason määrittelystä olisi annettava jäsenvaltioille. Markkinoiden vääristymisen välttämiseksi tukea ei kuitenkaan saa liittää markkinahintojen vaihteluun eikä se saa vastata hinnanerokorvausjärjestelmää, jossa jäsenvaltiot maksavat kotimaista maataloustukea viljelijöille tavoitehinnan ja kotimarkkinahinnan erotuksen perusteella.
- (11) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia, jotta varmistetaan, ettei maata jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat. Olisi säädettävä erityisesti siitä, miten viitemäärät tukikelpoista viljelijää kohti vahvistetaan, miten tukioikeudet jaetaan ja niiden arvonnousu lasketaan, sekä jäsenvaltioiden suorittamasta ohjelmien valvonnasta, johon pitäisi johdonmukaisuuden vuoksi soveltaa kansallisen varannon määrien jakamisesta annettuja säännöksiä vastaavia säännöksiä.
- (12) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla erityistukea voidaan myöntää sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksuihin. Olisi vahvistettava vähimmäiskehys, jonka rajoissa jäsenvaltiot vahvistavat säännöt sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksujen rahoituksesta annetun kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sen varmistamiseksi, että osuudet pysyvät sopivalla tasolla ja viljelijäväestön edut turvattuina.
- (13) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetään huomattavan yksityiskohtaisesti erityistuen myöntämisestä eläin- tai kasvitauteihin ja ympäristövahinkoihin liittyvien viljelijöiden tappioiden korvaamiseksi keskinäisten rahastojen kautta. Olisi vahvistettava vähimmäiskehys, jonka rajoissa jäsenvaltiot vahvistavat säännöt keskinäisten rahastojen rahoitusosuuksista annetun kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sen varmistamiseksi, että osuudet pysyvät sopivalla tasolla ja viljelijäväestön edut turvattuina.
- (14) Komissio laskee asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrät kyseisen artiklan 7 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä näiden määrien vahvistamisesta jokaiselle jäsenvaltiolle ja niistä säännöistä, joita sovelletaan komission tarkistaessa määriä.
- (15) Koska joitakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 1 kohdan erityistukea koskevia säännöksiä aletaan soveltaa 1 päivästä elokuuta 2009, niitä vastaavien yksityiskoh- taisten sääntöjen soveltaminen olisi aloitettava mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne on hyväksytty.
- (16) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat suorien tu- kien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖT

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'erityistukitoimenpiteillä' toimenpiteitä, joilla asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdassa säädetty erityistuki pannaan täytäntöön;
- b) 'muilla yhteisön tukivälineillä'
- i) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 ⁽¹⁾, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 509/2006 ⁽²⁾, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 510/2006 ⁽³⁾, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti

⁽¹⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 834/2007 ⁽¹⁾, maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 ⁽²⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3/2008 säädettyjä toimenpiteitä; ja

- ii) yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 ⁽³⁾ 3 artiklan mukaisesti Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavia toimenpiteitä eläinlääkintä- tai kasvinsuojelutoimenpiteet mukaan luettuina.

2 artikla

Tukikelpoisuus erityistukitoimenpiteiden osalta

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava erityistukitoimenpiteitä varten tukikelpoisuusperusteet asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädettyissä rajoissa ja tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltioiden on pantava tämä asetus ja erityisesti edellä oleva 1 kohta täytäntöön objektiivisin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden yhdenvertainen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

3 artikla

Tuen johdonmukaisuus ja kasautuminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien seikkojen keskinäinen johdonmukaisuus:

- erityistukitoimenpiteet ja muilla yhteisön tukivälineillä täytäntöön pannut toimenpiteet;
- erilaiset erityistukitoimenpiteet;
- erityistukitoimenpiteet ja valtiontuilla rahoitetut toimenpiteet.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, etteivät erityistukitoimenpiteet vaikuta haittaavasti muilla yhteisön tukivälineillä tai valtiontuella täytäntöön pantaviin toimenpiteisiin.

2. Jos erityistukitoimenpiteen mukaista tukea voidaan myöntää myös muilla yhteisön tukivälineillä täytäntöön pantavien toimenpiteiden tai muiden erityistukitoimenpiteiden osana, jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelijä voi saada tukea tiettyyn toimeen ainoastaan yhdestä tällaisesta toimenpiteestä.

4 artikla

Tukitoimenpiteiden edellytykset

1. Erityistukitoimenpiteet eivät saa korvata pakollisten velvoitteiden, etenkin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II säädettyjen lakisääteisten hoitovaatimusten ja liitteessä III säädettyjen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamista eivätkä muiden asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamista.

2. Erityistukitoimenpiteitä ei saa käyttää verojen rahoitukseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden täytäntöön panemat erityistukitoimenpiteet voidaan varmentaa ja niitä voidaan valvoa.

5 artikla

Tietojen antaminen komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään tukitoimenpiteen ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta erityistukitoimenpiteet, joita ne aikovat soveltaa.

Tiedot on annettava liitteessä I olevan A osan mukaisesti muista paitsi erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä erityistukitoimenpiteistä, joita koskevat tiedot annetaan liitteessä I olevan B osan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista asetuksen (EY) N:o 73/2009 136 artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä 1 päivään elokuuta 2009 mennessä.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle joka vuosi viljelijöille myönnettyt tuet toimenpide- ja alakohtaisesti tukien myöntämismuuttoa seuraavan vuoden 15 päivään syyskuuta mennessä.

4. Vuosikertomus, joka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan täytäntöönpanosta, on lähetettävä kunkin vuoden 15 päivään syyskuuta mennessä, ja siinä on oltava tämän asetuksen liitteessä II luetellut tiedot.

5. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle 1 päivään lokakuuta 2012 mennessä kertomus vuosina 2009, 2010 ja 2011 täytäntöönpannusta erityistukitoimenpiteistä, niiden vaikutuksista jäsenvaltioiden tavoitteisiin ja täytäntöönpanossa mahdollisesti ilmenneistä ongelmista.

⁽¹⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

II LUKU

8 artikla

ERITYISET SÄÄNNÖT

6 artikla

Tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta

Jäsenvaltioiden on määriteltävä tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta ja joista maksettavasta vuotuisesta lisätuesta säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa. Näistä tietyistä maatalouden muodoista on saatava huomattavia ja mitattavissa olevia ympäristöhyötyjä.

7 artikla

Maataloustuotteiden laadun parantaminen

Maataloustuotteiden laadun parantamisen vuotuinen lisätuki, josta säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa, voi erityisesti auttaa viljelijöitä

a) täyttämään edellytykset, joita vaaditaan osallistuttaessa eurooppalaisiin laatujärjestelmiin, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainituissa säädöksissä sekä maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 14 päivänä joulukuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1898/2006 ⁽¹⁾, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä lokakuuta 2007 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1216/2007 ⁽²⁾, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5 päivänä syyskuuta 2008 annetussa asetuksessa (EY) N:o 889/2008 ⁽³⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 soveltamista koskevista siirtymätoimenpiteistä suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettuja viinejä koskevien viittausten osalta 6 päivänä helmikuuta 2009 annetussa asetuksessa (EY) N:o 114/2009 ⁽⁴⁾; tai

b) osallistumaan yksityisiin tai kansallisiin elintarvikkeiden laatujärjestelmiin.

Jos erityistukitoimenpiteet toteutetaan ensimmäisen kohdan b alakohdan soveltamiseksi, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 15 päivänä joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006 ⁽⁵⁾ 22 artiklan 2 kohdan vaatimuksia sovelletaan soveltuvin osin.

⁽¹⁾ EUVL L 369, 23.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 275, 19.10.2007, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 38, 7.2.2009, s. 26.

⁽⁵⁾ EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.

Maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa säädetyn, maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamiseen tarkoitettujen viljelijälle maksettavan vuotuisen lisätuen tarkoituksena on oltava kannustaa viljelijöitä parantamaan maataloustuotteidensa kaupan pitämistä antamalla tuotteista tai niiden tuotantomenetelmistä parempaa tietoa ja/tai markkinoimalla niiden laatua tai ominaispiirteitä.

2. Asetuksen (EY) N:o 501/2008 4, 5 ja 6 artiklaa sekä liitteitä I ja II sovelletaan soveltuvin osin.

9 artikla

Eläinten hyvinvointia koskevien tiukennettujen vaatimusten soveltaminen

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädettyjä eläinten hyvinvointia koskevia tiukempia vaatimuksia soveltaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

- maatalouden muoto;
- maatilan koko eläintiheden tai eläinten ja työntekijöiden lukumäärän perusteella; ja
- käytössä oleva tilanhoitojärjestelmä.

2. Tiukemmat eläinten hyvinvointia koskevat vaatimukset ylittävät sovellettavissa yhteisön ja kansallisissa lainsäädännöissä, erityisesti asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II olevassa C kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä, säädetty vähimmäisvaatimukset. Näihin käytäntöihin voivat kuulua asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen parannettujen standardit.

10 artikla

Erityiset maatalousalan toimet, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa säädettyjä erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat seikat:

- ympäristötavoitteet alueella, jolla toimenpide toteutetaan; ja
- muista yhteisön tukivälineistä tai muista erityistukitoimenpiteistä jo myönnetty tuki tai valtiontuki.

2. Asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 2–6, 8, 9 ja 13 kohtaa sekä 48 ja 53 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaan erityistukeeseen.

3. Komissio arvioi, ovatko jäsenvaltioiden sille ilmoittamat erityisiä maatalousalan toimia, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, toteuttaville viljelijöille maksettavaa erityistukea varten ehdotetut toimenpiteet, asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja tämän asetuksen mukaisia.

Jos komissio katsoo, että ehdotetut toimenpiteet ovat näiden säännösten mukaisia, se hyväksyy toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 2 kohdan a kohdan ii alakohdan nojalla neljän kuukauden kuluessa siitä, kun säädetyt tiedot on toimitettu tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Jos komissio katsoo, etteivät ehdotetut toimenpiteet ole näiden säännösten mukaisia, se pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan toimenpiteitä ja ilmoittamaan niistä komissiolle. Komissio hyväksyy toimenpiteet, jos se katsoo, että tarkistukset on tehty asianmukaisesti.

11 artikla

Erytishaitat, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudan- ja vasikanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla

1. Vahvistaessaan tukikelpoisuusedellytyksiä asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudan- ja vasikanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkällä alueilla taikka näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvia maatalouden muotoja harjoitettaessa, maksettavaa erityistukea varten jäsenvaltioiden on määriteltävä taloudellisesti ja/tai ympäristöllisesti herkäät alueet ja/tai tukikelpoiset taloudellisesti haavoittuvat maatalouden muodot ottaen erityisesti huomioon asianomaiset tuotantorahteet ja -olosuhteet.

2. Erytistukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun eikä se saa vastata hinnanerokorvausjärjestelmää.

12 artikla

Alueet, joilla sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä erityistukea koskevien toimenpiteiden tukikelpoisuusedellytyksissä alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia, jotta varmistetaan, ettei maata jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat, on erityisesti

- a) mainittava, miten tukikelpoisten viljelijöiden tilakohtaiset viitemäärät vahvistetaan; ja
- b) mainittava rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmat ja/tai niiden hyväksymisedellytykset.

2. Jos viljelijä, jolla ei ole lainkaan tukioikeuksia, hakee 1 kohdassa tarkoitettua tukea, hän voi saada enintään kyseisenä

ajankohtana hallussaan olevia (omistamiaan tai vuokraamiaan) hehtaareja vastaavan määrän tukioikeuksia.

Jos viljelijä, jolla on tukioikeuksia, hakee 1 kohdassa tarkoitettua tukea, hän voi saada enintään kyseisenä ajankohtana niitä hallussaan olevia hehtaareja, joihin hänellä ei ole tukioikeuksia, vastaavan määrän tukioikeuksia.

Viljelijän hallussa jo olevan kunkin tukioikeuden yksikköarvoa voidaan korottaa.

Kunkin tämän kohdan mukaisesti, kolmatta alakohtaa lukuun ottamatta, saadun tukioikeuden arvo lasketaan jakamalla jäsenvaltion vahvistama tilakohtainen viitearvo edellisessä alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien määrällä.

3. Hehtaariohittaisen määrän korotus asetuksen (EY) N:o 73/2009 131 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä vahvistetaan jakamalla viljelijän viitemäärä niiden tukikelpoisten hehtaarien määrällä, jotka viljelijä ilmoittaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei erityishaitoista, joita aiheutuu viljelijöille alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia ja joista myönnetään erityistukea, saa korvausta samaan tarkoitukseen muiden tällaisten ohjelmien perusteella.

13 artikla

Sato-, eläin- ja kasvivakuutus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joilla sato-, eläin- ja kasvivakuutus sopimusten maksuihin voidaan myöntää erityistukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuna mukaisesti.

2. Sopimuksissa on vahvistettava

- a) vakuutuksen piiriin kuuluvat riskit;
- b) vakuutuksen kattamat taloudelliset tappiot; ja
- c) maksettu vakuutusmaksu ilman veroja.

3. Sopimukset saavat kattaa vain yhden vuoden tuotannon. Jos sopimuskausi jakautuu kahdelle kalenterivuodelle, jäsenvaltion on varmistettava, ettei samasta sopimuksesta makseta korvausta kahdesti.

4. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joita noudatetaan laskettaessa viljelijän keskimääräisen vuosituotannon tuhoja asetuksen (EY) N:o 73/2009 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Viljelijän on ilmoitettava jäsenvaltiolle joka vuosi vakuutusmaksun numero ja annettava jäljennös sopimuksesta ja todiste vakuutusmaksun maksamisesta.

14 artikla

Eläin- ja kasvitauteihin sekä ympäristövahinkoihin liittyvät keskinäiset rahastot

1. Säännöissä, jotka jäsenvaltiot määrittelevät asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 9 kohdan mukaisesti keskinäisille rahastoille, jotka voivat saada taloudellista korvausta kyseisen asetuksen 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin eläin- ja kasvitauteihin ja ympäristövahinkoihin, on erityisesti oltava

- a) keskinäisten rahastojen rahoitusehdot;
- b) eläin- tai kasvitauteiden esiintymät taikka ympäristövahingot, joista voidaan maksaa korvausta viljelijälle, ja tarvittaessa maantieteellinen rajaus;
- c) perusteet sen arvioimiseksi, onko viljelijöille aiheellista maksaa korvauksia tietyn tapahtuman vuoksi;
- d) menetelmät asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti taloudelliseksi tappioiksi luettavien lisäkustannusten laskemiseksi;
- e) asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten kustannusten laskutapa;
- f) niiden kustannusten rajoitukset, joille voidaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan mukaisesti hakea taloudellista tukea;
- g) keskinäisten rahastojen kansallisen lain mukainen hyväksymismenettely;
- h) menettelysäännöt; ja
- i) sääntöjen noudattamistarkastukset ja tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyvät menettelyt, joita sovelletaan keskinäiseen rahastoon sen hyväksymisen jälkeen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

2. Jos keskinäisen rahaston maksaman taloudellisen tuen lähde on kaupallinen laina, sen vähimmäiskesto saa olla yksi vuosi ja enimmäiskesto viisi vuotta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden viljelijäväestö saa tiedon

- a) kaikista hyväksytyistä keskinäisistä rahastoista;
- b) ehdoista, joilla johonkin tiettyyn keskinäiseen rahastoon liitetään; ja
- c) keskinäisten rahastojen rahoitusjärjestelyistä.

15 artikla

Erityistukitoimenpiteiden rahoitusta koskevat säännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä III.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat pyytää minkä tahansa kalenterivuoden 1 päivään elokuuta mennessä vuodesta 2010 alkaen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrien tarkistusta, jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua laskutapaa soveltamalla saatu määrä kyseisenä varainhoitovuonna eroaa enemmän kuin 20 prosenttia liitteessä III vahvistetusta määrästä.

Komission antamaa tarkistettua määrää sovelletaan pyyntöä seuraavasta kalenterivuodesta.

III LUKU

LOPPUMÄÄRÄYKSET

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

LIITE I

Komissiolle 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot

A OSA

Kaikista erityistukitoimenpiteistä paitsi erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä toimenpiteistä

- toimenpiteen nimi ja viittaus asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan asianmukaiseen säännökseen,
- kunkin toimenpiteen kuvaus, jossa mainitaan ainakin
 - a) asianomaiset alat,
 - b) toimenpiteen kesto,
 - c) toimenpiteen tavoitteet,
 - d) sovellettavat tukikelpoisuusehdot,
 - e) ohjeellinen tukitaso,
 - f) toimenpiteeseen varattu kokonaismäärä,
 - g) toimenpiteen määrärahojen enimmäismäärän vahvistamiseen tarvittavat tiedot, ja
 - h) toimenpiteen rahoituslähde;
- yhteisön tukijärjestelmiin tai valtiontuilla rahoitettuihin toimenpiteisiin erityistukitoimenpiteen alalla tai sektorilla kuuluvat toimenpiteet ja tarvittaessa niiden välinen rajanjako,
- tarvittaessa kuvaus seuraavista:
 - a) asetuksen (EY) 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen tiettyjen maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta,
 - b) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen tiukemman eläinten hyvinvointia koskevien vaatimukset,
 - c) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen taloudellisesti haavoittuvien ja/tai ympäristöllisesti herkkien alueiden ja/tai näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvien maatalouden muodot sekä asetuksen 68 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen nykyiset tuotantotasot,
 - d) asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmat.

B OSA

Kaikista erityisiin maatalousalan toimiin, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle, liittyvistä erityistukitoimenpiteistä

- toimenpiteen nimi,
- toimenpiteen kattama maantieteellinen alue,
- kuvaus ehdotetusta toimenpiteestä ja odotettu ympäristövaikutus suhteessa ympäristöllisiin tarpeisiin ja painopisteisiin ja erilaisiin todennettaviin tavoitteisiin,
- tukitoimien, soveltamisalan ja toimien toimintaperiaatteiden sekä indikaattorien, määrällisten tavoitteiden ja tarvittaessa tuensaajien määrittely,
- perusteet ja hallinnolliset säännöt, joilla varmistetaan, ettei tukitoimiin saada tukea muista yhteisön tukijärjestelmistä,

- asetuksen (EY) N:o 1974/2006 48 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todisteiden, joiden perusteella komissio voi tarkistaa laskelmien johdonmukaisuuden ja uskottavuuden,
- yksityiskohtainen kuvaus lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käytön vähimmäisvaatimusten ja muiden asetuksen (EY) N:o 1974/2006 liitteessä II olevan A osan 5.3.2.1 kohdassa tarkoitettujen pakollisten vaatimusten kansallisesta täytäntöönpanosta,
- kuvaus menetelmistä ja agronomisista oletuksista ja muuttujista (myös asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista, kunkin sitoumustyyppin yhteydessä sovellettavista perustason vaatimuksista), joita on käytetty vertailukohtana laskelmissa, jotka koskevat: tehdystä sitoumuksesta aiheutuvia a) lisäkustannuksia ja b) tulonmenetyksiä; näissä menetelmissä on tarvittaessa otettava huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti maksettu tuki; tarvittaessa menetelmä, jota on käytetty asetuksen (EY) N:o 1974/2006 27 artiklan 9 kohdan mukaisten muiden yksiköiden muuntamiseksi,
- tuen määrät,
- tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1974/2006 liitteessä II olevan A osan 5.3.2.1.4 kohdan viidennessä ja kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tietojen.

LIITE II

Asetuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun keskinäisiin rahastoihin koskevaan vuosikertomukseen sisällytettävät tiedot

- Luettelo hyväksytyistä keskinäisistä rahastoista ja niihin kuuluvien viljelijöiden määrä rahastoittain,
- tarvittaessa uuden keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuneet hallinnolliset kulut,
- rahoituslähde asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a tai c alakohdan mukaisesti ja tarvittaessa sovelletun lineaarisen vähennyksen määrä ja siihen liittyvät tuet,
- korvattavat taloudelliset tappiot kunkin hyväksytyyn rahastoon ja kyseisen asetuksen 71 artiklan 1 kohdan mukaisen korvaussyyn mukaan,
- korvausta saaneiden viljelijöiden määrä kunkin hyväksytyyn rahastoon ja kyseisen asetuksen 71 artiklan 1 kohdan mukaisen korvaussyyn mukaan,
- kunkin hyväksytyyn rahastoon menot korvattujen taloudellisten tappioiden mukaan eriteltyinä,
- kunkin rahaston kyseisen asetuksen 71 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus prosentteina ja maksettuna määränä, ja
- kokemukset keskinäisiin rahastoihin koskevan erityistukitoimenpiteen täytäntöönpanosta.

LIITE III

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketut 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut määrät

	(miljoonaa euroa)
Belgia	8,6
Tanska	15,8
Saksa	42,6
Irlanti	23,9
Kreikka	74,3
Espanja	144,4
Ranska	97,4
Italia	144,9
Luxemburg	0,8
Malta	0,1
Alankomaat	31,7
Itävalta	11,9
Portugali	21,7
Suomi	4,8
Slovenia	2,4
Ruotsi	13,9
Yhdistynyt kuningaskunta	42,8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 640/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta sähkömoottoreiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista sekä neuvoston direktiivin 92/42/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/57/EY ja 2000/55/EY muuttamisesta 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

on kuullut ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2005/32/EY nojalla komissio asettaa ekologista suunnittelua koskevia vaatimuksia eli ekosuunnitteluvaatimuksia energiaa käyttäville tuotteille, jotka edustavat merkittävää myyntivolyymia ja kauppaa ja aiheuttavat merkittävän ympäristövaikutuksen ja joihin liittyy merkittäviä mahdollisuuksia ympäristövaikutusten parantamiseen ilman, että siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia.
- (2) Direktiivin 2005/32/EY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään, että komissio ottaa 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, 15 artiklan 2 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ja ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia kuultuaan käyttöön tarpeen mukaan täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka kohdistuvat sähkömoottorijärjestelmissä käytettyihin tuotteisiin.
- (3) Sähkömoottorit muodostavat yhteisössä suurimman sähkökuormatyyppin teollisuudenaloilla, joiden tuotantoprosesseissa käytetään moottoreita. Näitä moottoreita käyttävien järjestelmien osuus teollisuuden sähkönkulutuksesta on noin 70 prosenttia. Näiden moottorijärjestelmien energiatehokkuutta on mahdollista parantaa kustannustehokkaasti kaikkiaan 20–30 prosenttia. Yksi tällaisten parannusten kannalta keskeinen tekijä on se, että käytetään energiatehokkaita moottoreita. Sähkömoottorijärjestelmien moottorit ovat siten ensisijainen tuoteryhmä, jolle olisi laadittava ekosuunnitteluvaatimukset.

(4) Sähkömoottorijärjestelmiin sisältyy useita energiaa käyttäviä tuotteita, kuten moottorit, voimansiirtolaitteet, pumput ja puhaltimet. Moottorit ja taajuusmuuttajat ovat tärkeä osa näitä tuotteita. Siksi tässä asetuksessa edellytetään, että tietyntyyppiset sähkömoottorit on varustettava taajuusmuuttajilla.

(5) Moottorit on usein integroitu rakenteellisesti muihin tuotteisiin ilman, että niitä saatettaisiin erikseen markkinoille tai otettaisiin erikseen käyttöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2005/32/EY ja 2006/42/EY ⁽²⁾ 5 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Jotta mahdollisuudet kustannustehokkaisiin energiansäästöihin voitaisiin toteuttaa täysimääräisesti, tämän asetuksen säännöksiä olisi sovellettava myös moottoreihin, jotka on rakenteellisesti integroitu muihin tuotteisiin.

(6) Komissio on tehnyt taustaselvityksen, jossa analysoidaan sähkömoottoreihin liittyviä teknisiä, taloudellisia ja ympäristönäkökohtia. Selvitys on tehty yhdessä EU:sta ja sen ulkopuolisista maista tulevien sidosryhmien ja intressitahojen kanssa ja sen tulokset on julkistettu.

(7) Taustaselvitys osoittaa, että sähkömoottoreita saatetaan yhteisön markkinoille suuria määriä ja että niiden käytönaikainen energiankulutus on merkittävin ympäristönäkökohta koko niiden elinkaaren aikana. Sähkömoottoreiden vuotuinen sähkönkulutus oli 1 067 terawattituntia vuonna 2005, mikä vastaa 427 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöjä. Jos energiankulutusta rajoittavia toimenpiteitä ei toteuteta, kulutuksen ennustetaan kasvavan 1 252 terawattituntiin vuonna 2020. On todettu, että elinkaarenaikaista energiankulutusta ja käytönaikaista sähkönkulutusta voidaan vähentää huomattavasti, etenkin jos moottorit varustetaan taajuusmuuttajilla nopeus- ja kuorintussäätöisissä sovelluksissa.

(8) Taustaselvitys osoittaa, että käytönaikainen sähkönkulutus on ainoa direktiivin 2005/32/EY liitteessä I olevassa I osassa tarkoitettu merkittävä tuotesuunnitteluun liittyvä ekologisen suunnittelun parametri.

(9) Sähkömoottoreiden sähkönkulutuksen pienentäminen olisi toteutettava soveltamalla olemassa olevia kustannustehokkaita avoimia teknologioita, joiden avulla voidaan alentaa sähkömoottoreiden hankinnasta ja käytöstä aiheutuvia kokonaiskustannuksia.

⁽¹⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.⁽²⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 24.

- (10) Ekosuunnitteluvaatimuksilla olisi yhdenmukaistettava moottoreiden tehonkulutusta koskevat vaatimukset kaikkialla yhteisössä. Näin parannettaisiin sisämarkkinoiden toimivuutta ja kyseisten tuotteiden ympäristönsuojelullista tasoa.
- (11) Valmistajille olisi annettava riittävästi aikaa tuotteiden uudelleensuunnitteluun. Voimaantulo olisi ajoitettava niin, että moottoreiden toiminnallisuuteen liittyvät kielteiset vaikutukset vältetään ja valmistajille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuvat kustannusvaikutukset otetaan huomioon samalla, kun varmistetaan tämän asetuksen tavoitteiden toteutuminen kohtuullisessa ajassa.
- (12) Tehonkulutus olisi määritettävä luotettavilla, tarkoilla ja toistettavissa olevilla mittaamenetelmillä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetty nykytekniikka, mukaan luettuina teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ liitteessä I lueteltujen eurooppalaisten standardointielinten hyväksymät yhdenmukaistetut standardit, jos niitä on saatavilla.
- (13) Tällä asetuksella on määrä lisätä sähkömoottoreiden elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia vähentävien teknologioiden käyttöä markkinoilla niin, että saavutetaan arviolta 5 500 petajoulen⁽²⁾ säästö elinkaarenaikaisessa energiankulutuksessa ja 135 terawattitunnin säästö sähkönkulutuksessa vuoteen 2020 mennessä verrattuna siihen, ettei mitään toimenpiteitä toteutettaisi.
- (14) Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa olisi täsmennettävä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmät.
- (15) Vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen helpottamiseksi valmistajia olisi pyydyttävä toimittamaan direktiivin 2005/32/EY liitteissä IV ja V tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa tarvittavat tiedot.
- (16) Jotta moottoreiden ympäristövaikutuksia voitaisiin vähentää entisestään, valmistajien olisi annettava asianmukaiset tiedot niiden purkamisesta, kierrätyksestä tai käytön jälkeisestä käsittelystä.
- (17) Nykyisin käytettävissä oleville erittäin energiatehokkaille teknologioille olisi vahvistettava viitearvot. Näiden viitearvojen ansiosta tiedot olisivat erityisesti pk-yritysten ja erittäin pienten yritysten saatavilla helposti ja kattavasti, millä edelleen helpotettaisiin parhaimpien rakenneratkaisujen käyttöönottoa energiankulutuksen vähentämiseksi.

- (18) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan ekosuunnitteluvaatimukset moottoreiden markkinoille saattamiselle ja käyttöönotolle, myös silloin, kun ne on rakenteellisesti integroitu muihin tuotteisiin.

2. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:

- a) moottorit, jotka on suunniteltu toimimaan kokonaan nesteeseen upotettuina;
- b) johonkin tuotteeseen (kuten vaihteistoon, pumppuun, puhaltimeen tai kompressoriin) kokonaan rakenteellisesti integroidut moottorit, joiden energiatehokkuutta ei voida testata erillään kyseisestä tuotteesta;
- c) moottorit, jotka on nimenomaisesti suunniteltu toimimaan
 - i) yli 1 000 metrin korkeudessa merenpinnasta;
 - ii) yli 40 °C:n ympäristölämpötilassa;
 - iii) yli 400 °C:n suurimmassa käyttölämpötilassa;
 - iv) alle -15 °C:n lämpötilassa kaikkien moottoreiden osalta tai alle 0 °C:n lämpötilassa ilmajäähdytteisten moottoreiden osalta;
 - v) olosuhteissa, joissa jäähdytysnesteen lämpötila tuotteen sisääntulossa on alle 5 °C tai yli 25 °C;
 - vi) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/9/EY⁽³⁾ määritellyissä räjähdysvaarallisissa tiloissa;
- d) jarrumoottorit.

Sitä sovelletaan kuitenkin edellä mainittuihin tuotteisiin liitteessä I olevan 2 osan 3–12 kohdassa tarkoitettujen tietovaatimusten osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ 1 TWh = 3,6 PJ.

⁽³⁾ EYVL L 100, 19.4.1994, s. 1.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivissä 2005/32/EY annettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'Moottorilla' tarkoitetaan sähköllä toimivaa yksinopeuksista 50 Hz:n tai 50/60 Hz:n kolmivaiheista oikosulkumoottoria:
 - jonka napaluku on 2–6;
 - jonka nimellisjännite U_N on enintään 1 000 V;
 - jonka nimellisteho P_N on 0,75–375 kW;
 - joka on suunniteltu jatkuvaan käyttöön.
- 2) 'Taajuusmuuttajalla' tarkoitetaan sähköistä tehonmuunninta, joka jatkuvasti muuntaa sähkömoottoriin syötettävää sähkötehoa, jotta moottorin mekaanista lähtötehoa voidaan ohjata (moottorilla käytettävän) kuorman momentti- ja nopeusominaisuuksien mukaan, muokkaamalla 50 Hz:n kolmivaiheisen syöttöjännitteen moottorille syötettäväksi vaihtuvaksi syöttötaajuudeksi ja -jännitteeksi.
- 3) 'Oikosulkumoottorilla' tarkoitetaan sähkömoottoria, jossa ei ole harjoja, kommutaattoreita, liukurenkaita tai sähköisiä kytkentöjä roottoriin.
- 4) 'Vaiheella' tarkoitetaan syöttävän sähköverkon rakenteellista tyyppiä.
- 5) 'Napaluvulla' tarkoitetaan moottorin pyörivän magneettikentän tuottamien magneettisten pohjois- ja etelänapojen kokonaismäärää. Napojen lukumäärä määrää moottorin perusnopeuden.
- 6) 'Jatkuvalla käytöllä' tarkoitetaan rakenteellisesti integroidulla jäähdytysjärjestelmällä varustetun sähkömoottorin kykyä käydä nimelliskuormalla keskeytyksettä, jos lämpötilan nousu ei ylitä suurinta sallittua.
- 7) 'Jarrumoottorilla' tarkoitetaan moottoria, joka on varustettu sähkömekaanisella jarruysiköllä, joka vaikuttaa suoraan moottorin akseliin ilman kytkimiä.

3 artikla

Ekosuunnitteluvaatimukset

Sähkömoottoreiden ekosuunnitteluvaatimukset asetetaan liitteessä I.

Kutakin ekosuunnitteluvaatimusta sovelletaan seuraavan aikataulun mukaisesti:

- 1) 16 päivästä kesäkuuta 2011 moottoreiden hyötysuhteen on vastattava vähintään liitteessä I olevassa 1 kohdassa määriteltyä hyötysuhdetasoa IE2;
- 2) 1 päivästä tammikuuta 2015:
 - i) moottoreiden, joiden nimellisteho on 7,5–375 kW, hyötysuhteen on vastattava vähintään liitteessä I olevassa 1 kohdassa määriteltyä hyötysuhdetasoa IE3 tai täytettävä liitteessä I olevassa 1 kohdassa määriteltyä hyötysuhdetasoa IE2 ja oltava varustettu taajuusmuuttajalla.
- 3) 1 päivästä tammikuuta 2017:
 - i) moottoreiden, joiden nimellisteho on 0,75–375 kW, hyötysuhteen on vastattava vähintään liitteessä I olevassa 1 kohdassa määriteltyä hyötysuhdetasoa IE3 tai täytettävä liitteessä I olevassa 1 kohdassa määriteltyä hyötysuhdetasoa IE2 ja oltava varustettu taajuusmuuttajalla.

Sähkömoottoreiden tuotetietovaatimukset asetetaan liitteessä I. Ekosuunnitteluvaatimusten noudattamista koskevat mittaukset ja laskelmat on tehtävä liitteessä II asetettujen vaatimusten mukaisesti.

4 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on joko mainitun direktiivin liitteessä IV säädetty sisäinen suunnittelun valvonta tai mainitun direktiivin liitteessä V säädetty vaatimustenmukaisuuden arvioinnin hallintajärjestelmä.

5 artikla

Tarkastusmenettely markkinavalvontaa varten

Suorittaessaan direktiivin 2005/32/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja markkinavalvontatarkastuksia jäsenvaltioiden viranomaisten on noudatettava tämän asetuksen liitteessä III kuvattua tarkastusmenettelyä.

6 artikla

Ohjeelliset viitearvot

Tällä hetkellä markkinoiden parhaiten suoriutuvia moottoreita edustavat ohjeelliset viitearvot esitetään liitteessä IV.

7 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen sekä sähkömoottoreiden että taajuusmuuttajien tekniikan kehityksen valossa viimeistään seitsemän vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja esittää uudelleentarkastelun tulokset ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumille. Uudelleentarkastelussa on käsiteltävä luonnonvarojen käytön tehokkuutta, uudelleenkäyttöä ja kierrätystä sekä mittausten epävarmuustasoa.

*8 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta

Andris PIEBALGS

Komission jäsen

LIITE I

SÄHKÖMOOTTOREIDEN EKOSUUNNITTELUVAATIMUKSET

1. MOOTTOREIDEN HYÖTYSUHDEVAATIMUKSET

Moottoreiden nimellishyötysuhteen vähimmäisarvoa koskevat vaatimukset on esitetty taulukoissa 1 ja 2.

Taulukko 1

Nimellishyötysuhteen (η) vähimmäisarvot hyötysuhdetasolla IE2 (50 Hz)

Nimellisteho kW	Napaluku		
	2	4	6
0,75	77,4	79,6	75,9
1,1	79,6	81,4	78,1
1,5	81,3	82,8	79,8
2,2	83,2	84,3	81,8
3	84,6	85,5	83,3
4	85,8	86,6	84,6
5,5	87,0	87,7	86,0
7,5	88,1	88,7	87,2
11	89,4	89,8	88,7
15	90,3	90,6	89,7
18,5	90,9	91,2	90,4
22	91,3	91,6	90,9
30	92,0	92,3	91,7
37	92,5	92,7	92,2
45	92,9	93,1	92,7
55	93,2	93,5	93,1
75	93,8	94,0	93,7
90	94,1	94,2	94,0
110	94,3	94,5	94,3
132	94,6	94,7	94,6
160	94,8	94,9	94,8
200–375	95,0	95,1	95,0

Taulukko 2

Nimellishyötysuhteen (η) vähimmäisarvot hyötysuhdetasolla IE3 (50 Hz)

Nimellisteho kW	Napaluku		
	2	4	6
0,75	80,7	82,5	78,9
1,1	82,7	84,1	81,0
1,5	84,2	85,3	82,5
2,2	85,9	86,7	84,3

Nimellisteho kW	Napaluku		
	2	4	6
3	87,1	87,7	85,6
4	88,1	88,6	86,8
5,5	89,2	89,6	88,0
7,5	90,1	90,4	89,1
11	91,2	91,4	90,3
15	91,9	92,1	91,2
18,5	92,4	92,6	91,7
22	92,7	93,0	92,2
30	93,3	93,6	92,9
37	93,7	93,9	93,3
45	94,0	94,2	93,7
55	94,3	94,6	94,1
75	94,7	95,0	94,6
90	95,0	95,2	94,9
110	95,2	95,4	95,1
132	95,4	95,6	95,4
160	95,6	95,8	95,6
200–375	95,8	96,0	95,8

2. MOOTTOREIDEN TUOTETIETOVAATIMUKSET

Kesäkuun 16 päivästä 2011 jäljempänä 1–12 kohdassa luetellut moottoreita koskevat tiedot on esitettävä

- moottoreiden teknisissä asiakirjoissa;
- sellaisten tuotteiden teknisissä asiakirjoissa, joihin on rakenteellisesti liitetty moottoreita;
- vapaasti käytettävissä olevilla moottorivalmistajien internetsivustoilla;
- sellaisten tuotteiden valmistajien, joihin on rakenteellisesti liitetty moottoreita, vapaasti käytettävissä olevilla internetsivustoilla.

Tiedot on annettava teknisissä asiakirjoissa 1–12 kohdassa esitetyssä järjestyksessä. Luettelossa käytettyjä sanamuotoja ei tarvitse noudattaa sanatarkasti. Tekstin sijaan tiedot voidaan esittää kaavioina, kuvina tai symboleina.

- nimellishyötysuhde (η) täydellä, 75 %:n ja 50 %:n nimelliskuormituksella ja -jännitteellä (U_N);
- hyötysuhdetaso: IE2 tai IE3;
- valmistusvuosi;
- valmistajan nimi tai tavaramerkki, kaupparekisterinumero ja valmistuspaikka;
- tuotteen mallinumero;
- moottorin napaluku;
- nimellislähtöteho(t) tai nimellislähtötehoalue (kW);
- moottorin nimellistulotaajuus(-taajuudet) (Hz);
- nimellisjännite(-jännitteet) tai nimellisjännitealue (V);
- nimellisoikeus(-nopeudet) tai nimellisoikeusalue (rpm);
- purkamista, kierrätystä tai käytön jälkeistä käsittelyä koskevat tiedot;

12. tiedot toimintaolosuhteista, joihin moottori on nimenomaisesti suunniteltu:

- i) korkeus merenpinnasta;
- ii) ympäristölämpötila, myös ilmajäähdytteisistä moottoreista;
- iii) jäähdytysnesteen lämpötila tuotteen sisääntulossa;
- iv) suurin käyttölämpötila;
- v) räjähdysvaaralliset tilat.

Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tiedot on merkittävä kestäväällä tavalla moottorin arvokilpeen tai sen läheisyyteen.

Edellä 1–12 kohdassa lueteltuja tietoja ei tarvitse julkaista vapaasti käytettävissä olevalla moottorivalmistajan internet-sivustolla tilaustyönä valmistetuista moottoreista, joilla on asiakkaan vaatimusten mukaiset erityiset mekaaniset ja sähköiset ominaisuudet. Tieto lakisääteisestä vaatimuksesta, jonka mukaan moottorit, jotka eivät täytä hyötysuhdetasoa IE3, on varustettava taajuusmuuttajalla, on esitettävä moottorin arvokilvessä ja teknisissä asiakirjoissa:

- a) 1 päivästä tammikuuta 2015 moottoreissa, joiden nimellisteho on 7,5–375 kW,
- b) 1 päivästä tammikuuta 2017 moottoreissa, joiden nimellisteho on 0,75–375 kW.

Valmistajien on annettava teknisissä asiakirjoissa tiedot mahdollisista varotoimista, joita on noudatettava, kun moottoreita kootaan, asennetaan, huolletaan tai käytetään taajuusmuuttajien kanssa, mukaan luettuina tiedot siitä, kuinka voidaan minimoida taajuusmuuttajien aiheuttamia sähkö- ja magneettikenttiä.

3. LIITTEESSÄ I KÄYTETTÄVÄT MÄÄRITELMÄT

1. "Nimellinen vähimmäishyötysuhde" (η) tarkoittaa hyötysuhdetta täydellä nimelliskuormituksella ja -jännitteellä ilman toleransseja.
 2. "Toleranssi" tarkoittaa tietyn moottorin testimittaustulosten suurinta sallittua poikkeamaa arvokilvessä tai teknisissä asiakirjoissa ilmoitetusta arvosta.
-

LIITE II

MITTAUKSET JA LASKELMAT

Tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi ja niiden noudattamisen varmentamiseksi tarvittavissa mittauksissa ja laskelmissa on käytettävä luotettavaa, tarkkaa ja toistettavissa olevaa menetelmää, jossa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt menetelmät ja jonka tulosten epävarmuuden katsotaan olevan alhainen, mukaan luettuina sellaisissa asiakirjoissa vahvistetut menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Niiden on täytettävä kaikki seuraavat tekniset parametrit.

Energiatehokkuus tarkoittaa mekaanisen lähtötehon suhdetta sähköiseen tulotehoon.

Liitteessä I määritelty moottorin hyötysuhdetaso on määritettävä nimellislähtöteholla (P_N), nimellisjännitteellä (U_N) ja nimellistaajuudella (f_N).

Mekaanisen lähtötehon ja sähköisen tulotehon ero johtuu moottorissa tapahtuvista häviöistä.

Kokonaishäviöt on määritettävä jommallakummalla seuraavista menetelmistä:

- kokonaishäviöiden mittaus tai
 - erillisten häviöiden määrittäminen ja yhteenlasku.
-

LIITE III

TARKASTUSMENETTELY

Toteuttaessaan direktiivin 2005/32/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja markkinavalvontatarkastuksia jäsenvaltioiden viranomaisten on noudatettava liitteessä I säädettyjen vaatimusten osalta seuraavaa tarkastusmenettelyä:

1. Jäsenvaltion viranomaisten on testattava yksi laite.
2. Mallin on katsottava olevan tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukainen, jos moottorin nimellishyötysuhteessa (η) häviöt (1- η) eivät poikkea liitteessä I asetetuista raja-arvoista enempää kuin 15 prosenttia tehoalueella 0,75-150 kW ja 10 prosenttia tehoalueella > 150-375 kW.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitettuja tuloksia ei saavuteta, markkinavalvontaviranomaisen on testattava vielä kolme satunnaisesti valittua yksikköä, lukuun ottamatta kuitenkaan moottoreita, joita valmistetaan alle viisi yksikköä vuodessa.
4. Saman mallin on katsottava olevan tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukainen, jos 3 kohdassa tarkoitettujen kolmen yksikön keskimääräisessä nimellishyötysuhteessa (η) häviöt (1- η) eivät poikkea liitteessä I asetetuista arvoista enempää kuin 15 prosenttia tehoalueella 0,75-150 kW ja 10 prosenttia tehoalueella > 150-375 kW.
5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja tuloksia ei saavuteta, on katsottava, ettei kyseinen malli ole tämän asetuksen mukainen.

Tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen tarkastamiseksi jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä II esitettyä menettelyä ja käytettävä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia mittausten menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetty nykytekniikka, mukaan luettuina sellaisissa standardeissa vahvistetut menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE IV

6 ARTIKLASSA TARKOITETUT OHJEELLISET VIITEARVOT

Tämän asetuksen antamisajankohtana moottoreiden parhaaksi markkinoilla saatavilla olevaksi teknologiaksi määritettiin liitteessä I määritelty taso IE3 tai tason IE3 moottori, joka on varustettu taajuusmuuttajalla.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 641/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta erillisten ja tuotteisiin integroitujen akselitiivisteettömien kiertovesipumppujen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista sekä neuvoston direktiivin 92/42/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/57/EY ja 2000/55/EY muuttamisesta 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

on kuullut ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2005/32/EY nojalla komission olisi asetettava ekologista suunnittelua koskevia vaatimuksia eli ekosunnitteluvaatimuksia energiaa käyttäville tuotteille, jotka edustavat merkittävää myyntivolyymia ja kauppaa ja aiheuttavat merkittävän ympäristövaikutuksen ja joihin liittyy merkittäviä mahdollisuuksia ympäristövaikutusten parantamiseen ilman, että siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia.
- (2) Direktiivin 2005/32/EY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään, että komissio ottaa mainitun direktiivin 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, 15 artiklan 2 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ja ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia kuultuaan käyttöön tarpeen mukaan täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka kohdistuvat sähkömoottorijärjestelmissä ja lämmityslaitteissa käytettyihin tuotteisiin, kuten kiertovesipumppuihin.
- (3) Komissio on tehnyt taustaselvityksen, jossa analysoidaan rakennuksissa yleisesti käytettäviin kiertovesipumppuihin liittyviä teknisiä, taloudellisia ja ympäristönäkökohtia. Selvitys on tehty yhdessä yhteisöstä ja sen ulkopuolisista maista tulevien sidosryhmien ja intressitahojen kanssa ja sen tulokset on julkistettu.
- (4) Kiertovesipumput kuluttavat suuren osan rakennusten lämmitysjärjestelmissä käytetystä energiasta. Lisäksi suurin osa tavanomaisista kiertovesipumppuista toimii jatkuvasti lämmitystarpeesta riippumatta. Siksi kiertovesipumput ovat yksi ensisijaisista tuoteryhmistä, joille olisi vahvistettavat ekosunnitteluvaatimukset.
- (5) Tämän asetuksen soveltamisen kannalta merkityksellinen kiertovesipumppuihin liittyvä ympäristönäkökohta on käytönaikainen sähkönkulutus.
- (6) Taustaselvitys osoittaa, että yhteisön markkinoille saatetaan vuosittain noin 14 miljoonaa kiertovesipumppua ja että niiden käytönaikainen energiankulutus on merkittävin ympäristönäkökohta koko niiden elinkaaren aikana. Kiertovesipumppujen vuotuinen sähkönkulutus oli 50 terawattituntia vuonna 2005, mikä vastaa 23 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöjä. Jos erityistoimenpiteitä ei toteuteta, sähkönkulutuksen ennustetaan kasvavan 55 terawattituntiin vuonna 2020. Taustaselvitys osoittaa, että käytönaikaista sähkönkulutusta voidaan vähentää huomattavasti.
- (7) Taustaselvitys osoittaa, etteivät muita direktiivin 2005/32/EY liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettuja ekologisen suunnittelun parametreja koskevat vaatimukset ole tarpeen, koska kiertovesipumppujen käytönaikainen tehonkulutus on ylivoimaisesti tärkein ympäristönäkökohta.
- (8) Kiertovesipumppujen energiatehokkuutta olisi parannettava soveltamalla olemassa olevia kustannustehokkaita avoimia teknologioita, joiden avulla voidaan alentaa kiertovesipumppujen hankinnasta ja käytöstä aiheutuvia kokonaiskustannuksia.
- (9) Ekosunnitteluvaatimuksilla olisi yhdenmukaistettava kiertovesipumppujen sähkönkulutusta koskevat vaatimukset kaikkialla yhteisössä. Näin parannettaisiin sisämarkkinoiden toimivuutta ja kyseisten tuotteiden ympäristönsuojelullista tasoa.
- (10) Kiertovesipumppujen uudelleenkäytön ja kierrätyksen lisäämiseksi valmistajien olisi annettava niiden kokoamista ja purkamista koskevat tiedot.
- (11) Ekosunnitteluvaatimusten ei tulisi vaikuttaa kielteisesti kiertovesipumppujen toiminnallisuuteen eikä aiheuttaa kielteisiä terveys-, turvallisuus- tai ympäristövaikutuksia. Erityisesti olisi varmistettava, että käytönaikaisen sähkönkulutuksen vähenemisestä saatava hyöty on suurempi kuin tuotantovaiheessa mahdollisesti tapahtuva ympäristövaikutusten lisääntyminen.

⁽¹⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.

- (12) Ekosuunnitteluvaatimukset olisi otettava käyttöön vaiheittain, jotta valmistajille jäisi riittävästi aikaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden uudelleensuunnitteluun, jos se on tarpeen. Vaatimusten käyttöönotto-aiheet olisi ajoitettava niin, että markkinoilla jo olevien kiertovesipumppujen toiminnallisuuteen liittyvät kielteiset vaikutukset vältetään ja valmistajille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuvat kustannusvaikutukset otetaan huomioon samalla, kun varmistetaan tämän asetuksen tavoitteiden toteutuminen suunnitellussa ajassa.
- (13) Vaatimustenmukaisuuden arviointi ja asianmukaisten tuoteparametrien mittaukset olisi tehtävä luotettavilla, tarkkoilla ja toistettavissa olevilla mittausmenetelmillä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittausmenetelmät, mukaan luettuina teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ liitteessä I lueteltujen eurooppalaisten standardointielinten hyväksymät yhdenmukaistetut standardit, jos niitä on saatavilla.
- (14) Asetuksella on määrä varmistaa kiertovesipumppujen elinkaarenaikaisia ympäristövaikutuksia vähentävien teknologioiden nopea markkinoille saattaminen niin, että saavutetaan arviolta 23 terawattitunnin säästö sähkönkulutuksessa vuoteen 2020 mennessä, mikä vastaa 11 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöjä, verrattuna siihen, ettei mitään toimenpiteitä toteutettaisi.
- (15) Tässä asetuksessa olisi direktiivin 2005/32/EY 8 artiklan mukaisesti täsmennettävä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmät.
- (16) Vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen helpottamiseksi valmistajien olisi toimitettava direktiivin 2005/32/EY liitteissä IV ja V tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa tarvittavat tiedot.
- (17) Tässä asetuksessa säädettyjen oikeudellisesti sitovien vaatimusten lisäksi olisi vahvistettava myös parasta saatavilla olevaa teknologiaa koskevat ohjeelliset viitearvot, jotta voitaisiin varmistaa, että kiertovesipumppujen elinkaarenaikaista ympäristönsuojelullista tasoa koskevat tiedot ovat laajasti ja helposti saatavilla.
- (18) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

- Tällä asetuksella vahvistetaan ekosuunnitteluvaatimukset erillisten ja tuotteisiin integroitujen akselitiivisteettömien kiertovesipumppujen markkinoille saattamiselle.
- Tätä asetusta ei sovelleta
 - talousvesipumppuihin, paitsi liitteessä I olevan 2 kohdan 4 alakohdassa tarkoitettujen tietovaatimusten osalta;
 - tuotteisiin integroituihin kiertovesipumppuihin, jotka on saatettu markkinoille viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 vaihto-osana samanlaisille tuotteisiin integroiduille kiertovesipumppuille, jotka on saatettu markkinoille viimeistään 1 päivänä elokuuta 2015. Vaihto-osana toimitettavassa tuotteessa tai sen pakkauksessa on ilmoitettava selvästi, mille tuotteelle (tuotteille) se on tarkoitettu.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivin 2005/32/EY 2 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 'kiertovesipumpulla' tarkoitetaan keskipakopumppua, jonka hydraulinen nimellislähtöteho on 1–2 500 wattia ja joka on suunniteltu käytettäväksi lämmitysjärjestelmissä tai jäädytyksen jakelujärjestelmien toisiopiireissä;
- 'akselitiivisteettömällä kiertovesipumpulla' tarkoitetaan kiertovesipumppua, jossa moottorin akseli on kytketty suoraan keskipakopumppuun ja moottori ui pumpattavassa aineessa;
- 'erillisellä kiertovesipumpulla' tarkoitetaan kiertovesipumppua, joka on suunniteltu toimimaan erillään tuotteesta;
- 'tuotteella' tarkoitetaan laitetta, joka tuottaa ja/tai siirtää lämpöä;
- 'talousvesipumpulla' tarkoitetaan kiertovesipumppua, joka on nimenomaisesti suunniteltu käytettäväksi neuvoston direktiivissä 98/83/EY⁽²⁾ tarkoitetun talousveden kierto.

3 artikla

Ekosuunnitteluvaatimukset

Kiertovesipumppujen ekosuunnitteluvaatimukset asetetaan liitteessä I.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

Ekosuunnitteluvaatimusten noudattamista on mitattava liitteessä II olevassa 1 kohdassa asetettujen vaatimusten mukaisesti.

Kiertovesipumppujen energiatehokkuusindeksin laskentamenetelmä esitetään liitteessä II olevassa 2 kohdassa.

4 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmä on joko mainitun direktiivin liitteessä IV säädetty sisäinen suunnittelun valvonta tai mainitun direktiivin liitteessä V säädetty vaatimustenmukaisuuden arvioinnin hallintajärjestelmä.

5 artikla

Tarkastusmenettely markkinavalvontaa varten

Suorittaessaan direktiivin 2005/32/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja markkinavalvontatarkastuksia tämän asetuksen liitteessä I asetettujen vaatimusten osalta jäsenvaltioiden viranomaisten on noudatettava tämän asetuksen liitteessä III kuvattua tarkastusmenettelyä.

6 artikla

Viitearvot

Markkinoiden parhaiten suoriutuvia kiertovesipumppuja tämän asetuksen voimaantuloajankohtana edustavat ohjeelliset viitearvot esitetään liitteessä IV.

7 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen tämän asetuksen liitteessä II olevassa 2 kohdassa esitettyä energiatehokkuusindeksin laskenta-

menetelmää tuotteisiin integroitujen akselitiivisteettömien kiertovesipumppujen osalta ennen 1 päivää tammikuuta 2012.

Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen tekniikan kehityksen valossa ennen 1 päivää tammikuuta 2017. Uudelleentarkastelussa arvioidaan myös rakennesuunnitteluvaihtoehtoja, joilla voidaan helpottaa uudelleenkäyttöä ja kierrätystä.

Uudelleentarkastelun tulokset esitetään ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumille.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan seuraavan aikataulun mukaisesti:

1. erillisten akselitiivisteettömien kiertovesipumppujen on täytettävä liitteessä I olevan 1 kohdan 1 alakohdassa määritelty hyötysuhdetaso 1 päivästä tammikuuta 2013, lukuun ottamatta pumppuja, jotka on nimenomaisesti suunniteltu käytettäväksi aurinkolämpöjärjestelmien ja lämpöpumppujen ensiöpiireissä;
2. erillisten ja tuotteisiin integroitujen akselitiivisteettömien kiertovesipumppujen on täytettävä liitteessä I olevan 1 kohdan 2 alakohdassa määritelty hyötysuhdetaso 1 päivästä elokuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta

Andris PIEBALGS

Komission jäsen

LIITE I

EKOSUUNNITTELUVAATIMUKSET

1. ENERGIATEHOKKUUSVAATIMUKSET

1. Tammikuun 1 päivästä 2013 erillisten akseliivisteettömien kiertovesipumppujen liitteessä II olevan 2 kohdan mukaisesti laskettu energiatehokkuusindeksi (EEI) saa olla enintään 0,27, lukuun ottamatta pumppuja, jotka on nimenomaisesti suunniteltu käytettäväksi aurinkolämpöjärjestelmien ja lämpöpumppujen ensiöpiireissä.
2. Elokuun 1 päivästä 2015 erillisten ja tuotteisiin integroitujen akseliivisteettömien kiertovesipumppujen liitteessä II olevan 2 kohdan mukaisesti laskettu energiatehokkuusindeksi (EEI) saa olla enintään 0,23.

2. TUOTETIETOVAATIMUKSET

Tammikuun 1 päivästä 2013:

1. kiertovesipumppujen liitteen II mukaisesti laskettu energiatehokkuusindeksi on ilmoitettava tuotteen nimikilvessä, pakkauksessa ja teknisissä asiakirjoissa seuraavasti: "EEI ≤ 0,[xx]";
2. on annettava seuraava tieto: "Tehokkaimpien kiertovesipumppujen viitearvo on EEI ≤ 0,20.";
3. käsittelylaitoksille on annettava osien ja materiaalien purkamista, kierrätystä tai käytön jälkeistä käsittelyä koskevat tiedot;
4. talousvesipumppujen pakkauksessa ja teknisissä asiakirjoissa on annettava seuraava tieto: "Tämä kiertovesipumppu soveltuu ainoastaan talousvedelle."

Valmistajien on annettava tiedot siitä, kuinka kiertovesipumppu on asennettava ja kuinka sitä on käytettävä ja huollettava, jotta sen ympäristövaikutukset olisivat mahdollisimman pienet.

Edellä luetellut tiedot on esitettävä vapaasti käytettävissä olevilla kiertovesipumppujen valmistajien internetsivustoilla.

LIITE II

MITTAUSMENETELMÄT JA ENERGIATEHOKKUUSINDEKSIN LASKENTAMENETELMÄ

1. MITTAUSMENETELMÄT

Tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten noudattamiseksi ja niiden noudattamisen varmentamiseksi on tehtävä mittaukset käyttämällä luotettavaa, tarkkaa ja toistettavissa olevaa mittaustenettä, jossa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaustenettämät, mukaan luettuina sellaisissa asiakirjoissa vahvistetut menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. ENERGIATEHOKKUUSINDEKSIN LASKENTAMENETELMÄ

Kiertovesipumppujen energiatehokkuusindeksi (EEL) lasketaan seuraavalla menetelmällä:

1. Jos kiertovesipumpun nostokorkeudelle ja virtaukselle on useampi kuin yksi asetus, mittaukset tehdään suurimmalla asetuksella.

'Nostokorkeus' (H) tarkoittaa kiertovesipumpun määritellyssä toimintapisteessä tuottamaa nostokorkeutta (metreinä).

'Virtaus' (Q) tarkoittaa kiertovesipumpun läpi kulkevan veden tilavuusvirtaa (m³/h).

2. Määritetään piste, jossa $Q \cdot H$ saavuttaa maksimiarvon ja määritellään virtaus ja nostokorkeus tässä pisteessä seuraavasti: $Q_{100\%}$ ja $H_{100\%}$.

3. Lasketaan hydrauliteho P_{hyd} tässä pisteessä.

"Hydrauliteho" tarkoittaa virtauksen (Q), nostokorkeuden (H) ja laskelmassa käytetyt yksiköt tasaavan muuntokerroimen aritmeettista tuloa.

" P_{hyd} " tarkoittaa hydraulitehoa, jonka kiertovesipumppu välittää pumpattavaan aineeseen määritellyssä toimintapisteessä (watteina).

4. Lasketaan viiteteho seuraavasti:

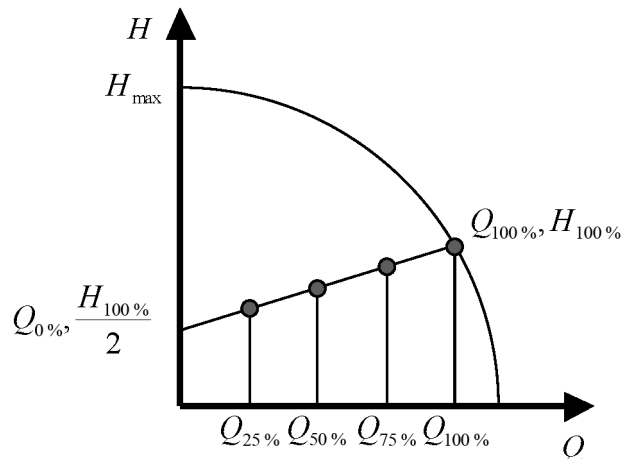
$$P_{ref} = 1,7 \cdot P_{hyd} + 17 \cdot (1 - e^{-0,3 \cdot P_{hyd}}), \quad 1 \text{ W} \leq P_{hyd} \leq 2 \text{ 500 W}$$

"Viiteteho" tarkoittaa kiertovesipumpun hydraulitehon ja tehonkulutuksen suhdetta, jossa otetaan huomioon kiertovesipumpun hyötysuhteen ja koon välinen riippuvuus.

" P_{ref} " tarkoittaa kiertovesipumpun viitetehonkulutusta (watteina).

5. Määritetään vertailukäyrä suorana viivana seuraavien pisteiden välillä:

$$(Q_{100\%}, H_{100\%}) \text{ ja } (Q_0\%, \frac{H_{100\%}}{2})$$

6. Valitaan kiertovesipumpun asetukset, joilla varmistetaan, että kiertovesipumppu saavuttaa valitulla käyrällä pisteen, jossa $Q \cdot H =$ saavuttaa maksimiarvonsa.

7. Mitataan P_L ja H seuraavilla virtauksilla:

$$Q_{100\%}, 0,75 \cdot Q_{100\%}, 0,5 \cdot Q_{100\%}, 0,25 \cdot Q_{100\%}.$$

" P_L " tarkoittaa kiertovesipumpun määritellyssä toimintapisteessä kuluttamaa sähkötehoa (watteina).

8. Lasketaan näillä virtauksilla:

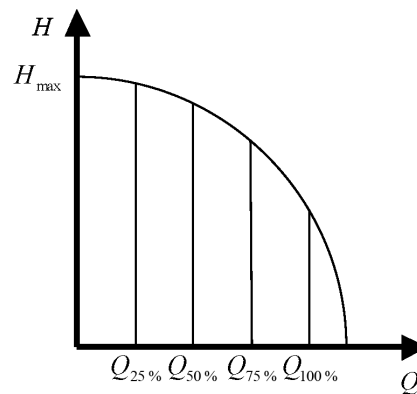
$$P_L = \frac{H_{ref}}{H_{max}} \cdot P_{L,meas}, \text{ jos } H_{meas} \leq H_{ref}$$

$$P_L = P_{L,meas}, \text{ jos } H_{meas} > H_{ref}$$

jossa H_{ref} on nostokorkeus vertailukäyrällä eri virtauksilla.

9. Käytetään arvoa P_L ja seuraavaa kuormitusprofiilia:

Virtaus [%]	Aika [%]
100	6
75	15
50	35
25	44

Lasketaan painotettu keskiteho $P_{L,avg}$ seuraavasti:

$$P_{L,avg} = 0,06 \cdot P_{L,100\%} + 0,15 \cdot P_{L,75\%} + 0,35 \cdot P_{L,50\%} + 0,44 \cdot P_{L,25\%}$$

Lasketaan energiatehokkuusindeksi ⁽¹⁾ seuraavasti:

$$EEI = \frac{P_{L,avg}}{P_{ref}} \cdot C_{20\%}, \text{ jossa } C_{20\%} = 0,49$$

⁽¹⁾ $C_{XX\%}$ tarkoittaa skaalaustekijää, jolla varmistetaan, että skaalaustekijä määrittäshetkellä ainoastaan XX prosentilla tietyntyyppisistä kiertovesipumpuista $EEI \leq 0,20$.

*LIITE III***Tarkastusmenettely**

Tarkastaakseen, onko liitteessä I asetettuja vaatimuksia noudatettu, jäsenvaltioiden viranomaisten on käytettävä liitteessä II esitettyä mittaus- ja laskentamenettelyä.

Jäsenvaltion viranomaisten on testattava yksi kiertovesipumppu. Jos energiatehokkuusindeksi ylittää valmistajan ilmoittaman arvon yli 7 prosentilla, mittaukset on tehtävä vielä kolmelle kiertovesipumpulle. Mallin katsotaan olevan vaatimusten mukainen, jos jälkimmäisten kolmen kiertovesipumpun mitattujen arvojen aritmeettinen keskiarvo ei ylitä valmistajan ilmoittamaa arvoa yli 7 prosentilla.

Muussa tapauksessa on katsottava, ettei kyseinen malli ole tämän asetuksen vaatimusten mukainen.

Tässä liitteessä esitetyn menettelyn lisäksi jäsenvaltioiden viranomaisten on käytettävä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia mittausmenetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetty nykytekniikka, mukaan luettuina sellaisissa asiakirjoissa vahvistetut menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*LIITE IV***OHJEELLISET VIITEARVOT**

Tämän asetuksen antamisajankohtana kiertovesipumppujen parhaan markkinoilla saatavilla olevan teknologian viitearvo on $EEL \leq 0,20$.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 642/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta televisioiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista sekä neuvoston direktiivin 92/42/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/57/EY ja 2000/55/EY muuttamisesta 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

on kuullut ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2005/32/EY nojalla komissio asettaa ekologista suunnittelua koskevia vaatimuksia eli ekosunnitteluvaatimuksia energiaa käyttäville tuotteille, jotka edustavat merkittävää myyntivolyymia ja kauppaa ja aiheuttavat merkittävän ympäristövaikutuksen ja joihin liittyy merkittäviä mahdollisuuksia ympäristövaikutusten parantamiseen ilman, että siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia.
- (2) Direktiivin 2005/32/EY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään, että komissio ottaa 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, 15 artiklan 2 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ja ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia kuultuaan käyttöön tarpeen mukaan täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat kulutuselektronikkaa.
- (3) Komissio on tehnyt taustaselvityksen, jossa analysoidaan televisioihin liittyviä teknisiä, taloudellisia ja ympäristönäkökohtia. Selvitys on tehty yhdessä yhteisöstä ja sen ulkopuolisista maista tulevien sidosryhmien ja intressitahojen kanssa, ja sen tulokset on julkistettu komission Europa-verkkosivustolla.
- (4) Televisiot ovat sähkönkulutukseltaan merkittävä kulutuselektronikan tuoteryhmä ja siten yksi ekologista suunnittelua koskevien toimenpiteiden ensisijaisista kohteista.

(5) Tämän asetuksen soveltamisen kannalta merkittäväksi televisioiden ympäristönäkökohdaksi on määritelty käytönaikainen sähkönkulutus.

(6) Televisioihin liittyvän vuotuisen sähkönkulutuksen on arvioitu olleen yhteisössä 60 terawattituntia vuonna 2007, mikä vastaa 24 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöjä. Jos sähkönkulutusta rajoittavia erityistoimenpiteitä ei toteuteta, kulutuksen ennustetaan kasvavan 132 terawattituntiin vuonna 2020. Taustaselvitys osoittaa, että käytönaikaista sähkönkulutusta voidaan vähentää huomattavasti.

(7) Muut merkittävät ympäristönäkökohdat liittyvät televisioiden valmistuksessa käytettäviin vaarallisiin aineisiin ja käytöstä poistetuista televisioista syntyvään jätteeseen. Näihin näkökohtiin liittyvien ympäristövaikutusten lieventämistä käsitellään tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/95/EY⁽²⁾ ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/96/EY⁽³⁾, eikä niitä pitäisi enää käsitellä tässä asetuksessa.

(8) Taustaselvitys osoittaa, etteivät muita direktiivin 2005/32/EY liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettuja ekologisen suunnittelun parametreja koskevat vaatimukset ole tarpeen.

(9) Televisioiden sähkönkulutuksen vähentäminen on mahdollista ja toteutettavissa olemassa olevilla kustannustehokkailla avoimilla teknologioilla, joilla saadaan alennettua televisioiden hankinnasta ja käytöstä aiheutuvia kokonaiskustannuksia.

(10) Ekosuunnitteluvaatimuksilla olisi yhdenmukaistettava televisioiden sähkönkulutusta koskevat vaatimukset kaikkialla yhteisössä. Näin parannettaisiin sisämarkkinoiden toimivuutta ja kyseisten tuotteiden ympäristönsuojelullista tasoa.

(11) Ekosuunnitteluvaatimusten ei tulisi vaikuttaa kielteisesti tuotteen toiminnallisuuteen eikä aiheuttaa kielteisiä terveys-, turvallisuus- tai ympäristövaikutuksia. Erityisesti olisi varmistettava, ettei käytönaikaisen sähkönkulutuksen vähentämisestä saatava hyöty on suurempi kuin tuotantovaiheessa mahdollisesti tapahtuva ympäristövaikutusten lisääntyminen.

⁽¹⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.

⁽²⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽³⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

- (12) Ekosuunnitteluvaatimusten vaiheittaisen voimaantulon pitäisi antaa valmistajille riittävästi aikaa mukauttaa tuotteensa. Voimaantulo olisi ajoitettava niin, että markkinoilla jo olevien laitteiden toiminnallisuuteen liittyvät kielteiset vaikutukset vältetään ja valmistajille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuvat kustannusvaikutukset otetaan huomioon samalla, kun varmistetaan tämän asetuksen tavoitteiden toteutuminen kohtuullisessa ajassa.
- (13) Asianomaisia tuoteparametreja koskevat mittaukset olisi tehtävä luotettavilla, tarkkoilla ja toistettavissa olevilla mittausten menetelyillä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittausten menetelmät, mukaan luettuina teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ liitteessä I lueteltujen eurooppalaisten standardointielinten hyväksymät yhdenmukaistetut standardit, jos niitä on saatavilla.
- (14) Tällä asetuksella on määrä lisätä televisioiden ympäristövaikutuksia vähentävien teknologioiden käyttöä markkinoilla niin, että saavutetaan arviolta 28 terawattitunnin säästö sähkönkulutuksessa vuoteen 2020 mennessä verrattuna siihen, ettei mitään toimenpiteitä toteutettaisi.
- (15) Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa olisi täsmennettävä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmät.
- (16) Vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen helpottamiseksi valmistajien olisi annettava direktiivin 2005/32/EY liitteissä IV ja V tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa myös tällä asetuksella asetettuihin vaatimuksiin liittyvät tiedot.
- (17) Tällä hetkellä paras saavutettavissa oleva energiatehokkuus päälle kytkettynä -tilassa ja vaarallisiin aineisiin liittyvät lievennetyt ympäristövaikutukset määritellään tarkistetuista ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi televisioille 12 päivänä maaliskuuta 2009 tehdyssä komission päätöksessä 2009/300/EY⁽²⁾. Nämä viitetiedot auttavat varmistamaan, että tiedot ovat erityisesti pk-yritysten ja erittäin pienten yritysten saatavilla helposti ja kattavasti, millä edelleen helpotetaan parhaimpien rakennusratkaisujen käyttöönottoa televisioiden ympäristövaikutusten vähentämiseksi. Siksi tässä asetuksessa ei pitäisi määritellä parasta saatavilla olevaa teknologiaa koskevia viitearvoja.

- (18) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanosta kotitalouksissa ja toimitoissa käytettävien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden lepo- virtakulutuksen ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1275/2008⁽³⁾ säädettyjä ekosuunnitteluvaatimuksia, joita sovelletaan 7 päivästä tammikuuta 2013, olisi sovellettava televisioihin mainitussa asetuksessa säädettyä ajankohtaa aikaisemmin, koska asetuksen vaatimukset täyttäviä teknologioita voidaan ottaa nopeammin käyttöön televisioissa ja siten saavuttaa suurempia energiansäästöjä. Siksi asetusta (EY) N:o 1275/2008 ei tulisi soveltaa televisioihin ja sitä olisi muutettava vastaavasti.
- (19) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tällä asetuksella vahvistetaan ekosuunnitteluvaatimukset televisioiden markkinoille saattamiselle.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivissä 2005/32/EY annettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 'Televisiolla' tarkoitetaan televisiovastaanotinta tai televisio-monitoria.
- 'Televisiovastaanottimella' tarkoitetaan tuotetta, joka on suunniteltu pääasiallisesti vastaanottamaan ja näyttämään audiovisuaalisia signaaleja ja joka on saatettu markkinoille yhdellä malli- tai järjestelmänimellä ja jossa on seuraavat osat:
 - näyttö,
 - yksi tai useampi viritin/vastaanotin sekä mahdolliset lisätoiminnot datan tallentamista ja/tai toistamista varten, kuten DVD-soitin, kiintolevyasema (HDD) tai videonauhuri (VCR), joko yhtenä yksikkönä näytön kanssa tai yhtenä tai useampana erillisenä yksikkönä.
- 'Televisiomonitorilla' tarkoitetaan tuotetta, joka on suunniteltu näyttämään integroidulla kuvaruudulla eri lähteistä tulevaa videosignaalia, kuten televisiolähetysignaaleja, ja joka mahdollisesti ohjaa ja toistaa standardoidulla videosignaali-liitännällä, kuten RCA-liitännällä (komponenttivideo, komposiittivideo), SCART-liitännällä, HDMI-liitännällä ja tulevilla langattomilla standardiliitännöillä (ei kuitenkaan standardoimattomilla videosignaali-liitännöillä kuten DVI- ja SDI-liitännöillä), liitetystä ulkoisesta lähdelaitteesta tulevia audiosignaaleja, mutta ei voi vastaanottaa ja käsitellä lähetysignaaleja.

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EUVL L 82, 28.3.2009, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 339, 18.12.2008, s. 45.

4. 'Päälle kytkettynä -tilalla' tarkoitetaan tilaa, jossa televisio on kytketty verkkovirtalähteeseen ja tuottaa kuvaa ja ääntä.
5. 'Kotitilalla' tarkoitetaan television asetuksia, joita valmistaja suosittelee tavanomaista kotikäyttöä varten.
6. 'Valmiustilalla' tarkoitetaan tilaa, jossa laite on kytkettynä verkkovirtalähteeseen, on riippuvainen verkkovirtalähteen syöttämästä energiasta toimiakseen asianmukaisesti ja tarjoaa määräämättömän ajan *ainoastaan* seuraavat toiminnot:
- uudelleenaktivointitoiminto tai uudelleenaktivointitoiminto ja pelkkä uudelleenaktivoitavuuden ilmaisin, ja/tai
 - tieto- tai tilanäyttö.
7. 'Pois päältä -tilalla' tarkoitetaan tilaa, jossa laite on kytkettynä verkkovirtalähteeseen, muttei suorita mitään toimintoa. Siihen sisältyvät myös seuraavat tilat:
- a) tilat, joissa yksinomaan ilmaistaan laitteen olevan pois päältä -tilassa;
 - b) tilat, joissa yksinomaan suoritetaan toiminnot Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/108/EY⁽¹⁾ mukaisen sähkömagneettisen yhteensopivuuden varmistamiseksi.
8. 'Uudelleenaktivointitoiminnolla' tarkoitetaan toimintoa, jolla helpotetaan muiden toimintatilojen kuten päälle kytkettynä -tilan aktivointia kaukoytkimellä, kaukosäädin mukaan luettuna, sisäisellä tunnistimella tai ajastimella tilaan, jossa käytettävissä on muita toimintoja, kuten päälle kytkettynä -tilaan.
9. 'Tieto- tai tilanäytöllä' tarkoitetaan jatkuvaa toimintoa, jolla annetaan tietoja tai ilmoitetaan laitteen toimintatila näyttöllä, kellonaikanäytöt mukaan luettuina.
10. 'Pakotetulla valikolla' tarkoitetaan valmistajan etukäteen määrittelemää joukkoa television asetuksia, joista käyttäjän on valittava tietyt asetukset, kun televisio käynnistetään ensimmäisen kerran.

11. 'Täysteräväpiirrolla' tarkoitetaan kuvaruudun resoluutiota, jossa fyysinen pikselimäärä on vähintään 1 920 × 1 080 pikseliä.

3 artikla

Ekosuunnitteluvaatimukset

Televisioiden ekosuunnitteluvaatimukset asetetaan liitteessä I.

Ekosuunnitteluvaatimusten noudattamista on mitattava liitteessä II määriteltyjen menetelmien mukaisesti.

4 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on joko mainitun direktiivin liitteessä IV säädetty sisäinen suunnittelun valvonta tai mainitun direktiivin liitteessä V säädetty vaatimustenmukaisuuden arvioinnin hallintajärjestelmä.

Vaatimustenmukaisuuden arviointia varten toimitettavat tekniset asiakirjat määrittellään tämän asetuksen liitteessä I olevan 5 osan 1 kohdassa.

5 artikla

Tarkastusmenettely markkinavalvontaa varten

Valvontatarkastukset tehdään liitteessä III säädetyn tarkastusmenettelyn mukaisesti.

6 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen tekniikan kehityksen valossa viimeistään kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja esittää uudelleentarkastelun tulokset ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumille.

7 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1275/2008 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1275/2008 liitteessä I oleva 3 kohta tämän asetuksen liitteessä IV olevalla tekstillä.

8 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 24.

2. Tämän asetuksen liitteessä I olevan 1 osan 1 kohdassa, 3 osassa, 4 osassa ja 5 osan 2 kohdassa asetettuja ekosuunnitteluvaatimuksia sovelletaan 20 päivästä elokuuta 2010.

Tämän asetuksen liitteessä I olevan 1 osan 2 kohdassa asetettuja ekosuunnitteluvaatimuksia sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2012.

Tämän asetuksen liitteessä I olevan 2 osan 1 kohdan a–d alakohdassa asetettuja ekosuunnitteluvaatimuksia sovelletaan 7 päivästä tammikuuta 2010.

Tämän asetuksen liitteessä I olevan 2 osan 2 kohdan a–e alakohdassa asetettuja ekosuunnitteluvaatimuksia sovelletaan 20 päivästä elokuuta 2011.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta

Andris PIEBALGS

Komission jäsen

LIITE I

EKOSUUNNITTELUVAATIMUKSET

1. TEHOKULUTUS PÄÄLLE KYTKETTYNÄ -TILASSA

1) Elokuun 20 päivästä 2010:

Television, jonka näkyvässä oleva kuvaruudun pinta-ala neliödesimetreinä ilmaistuna on A, tehonkulutus päälle kytkettynä -tilassa ei saa ylittää seuraavia arvoja:

	Täysteräväpiirto	Kaikki muut resoluutiot
Televiiovastaanottimet	20 wattia + A · 1,12 · 4,3224 wattia/dm ²	20 wattia + A · 4,3224 wattia/dm ²
Televiomonitorit	15 wattia + A · 1,12 · 4,3224 wattia/dm ²	15 wattia + A · 4,3224 wattia/dm ²

2) Huhtikuun 1 päivästä 2012:

Television, jonka näkyvässä oleva kuvaruudun pinta-ala neliödesimetreinä ilmaistuna on A, tehonkulutus päälle kytkettynä -tilassa ei saa ylittää seuraavia arvoja:

	Kaikki resoluutiot
Televiiovastaanottimet	16 wattia + A · 3,4579 wattia/dm ²
Televiomonitorit	12 wattia + A · 3,4579 wattia/dm ²

2. TEHONKULUTUS VALMIUSTILASSA / POIS PÄÄLTÄ -TILASSA

1) Tammikuun 7 päivästä 2010:

a) Tehonkulutus pois päältä -tilassa:

Television tehonkulutus missä tahansa pois päältä -tilassa ei saa olla suurempi kuin 1,00 wattia.

b) Tehonkulutus valmiustilassa:

Television tehonkulutus missä tahansa tilassa, jossa yksinomaan mahdollistetaan uudelleenaktivointitoiminto tai jossa mahdollistetaan yksinomaan uudelleenaktivointitoiminto ja pelkkä uudelleenaktivoitavuuden ilmaisin, ei saa olla suurempi kuin 1,00 wattia.

Television tehonkulutus missä tahansa tilassa, jossa yksinomaan mahdollistetaan tieto- tai tilanäyttö tai jossa yksinomaan mahdollistetaan uudelleenaktivointitoiminnon ja tieto- tai tilanäytön yhdistelmä, ei saa olla suurempi kuin 2,00 wattia.

c) Pois päältä -tilan ja/tai valmiustilan saatavuus

Televiiossa on oltava pois päältä -tila ja/tai valmiustila sekä/tai muu tila, joka ei ylitä pois päältä -tilalle ja/tai valmiustilalle asetettuja sovellettavia tehonkulutusvaatimuksia, kun televisio on kytkettynä verkkovirtalähteeseen.

d) Televiiovastaanottimissa, jotka koostuvat näytöstä ja yhdestä tai useammasta virittimestä/vastaanottimesta sekä yhtenä tai useampana erillisenä yksikkönä mahdollisista lisätoiminnoista datan tallentamista ja/tai toistamista varten, kuten DVD-soittimesta, kiintolevyasemasta (HDD) tai videonauhurista (VCR), a-c alakohtaa sovelletaan erikseen näyttöön ja erilliseen yksikköön (erillisiin yksiköihin).

2) Elokuun 20 päivästä 2011:

a) Tehonkulutus pois päältä -tilassa:

Television tehonkulutus missä tahansa pois päältä -tilassa ei saa olla suurempi kuin 0,30 wattia, paitsi jos seuraavassa kappaleessa esitetty ehto täyttyy.

Telesioissa, joissa on helposti nähtävissä oleva virtakytkin, joka pois päältä -asentoon laitettuna saattaa television tilaan, jossa tehonkulutus on enintään 0,01 wattia, television tehonkulutus missä tahansa muussa pois päältä -tilassa ei saa olla suurempi kuin 0,50 wattia.

b) Tehonkulutus valmiustilassa:

Television tehonkulutus missä tahansa tilassa, jossa yksinomaan mahdollistetaan uudelleenaktivointitoiminto tai jossa mahdollistetaan yksinomaan uudelleenaktivointitoiminto ja pelkkä uudelleenaktivoitavuuden ilmaisin, ei saa olla suurempi kuin 0,50 wattia.

Television tehonkulutus missä tahansa tilassa, jossa yksinomaan mahdollistetaan tieto- tai tilanäyttö tai jossa yksinomaan mahdollistetaan uudelleenaktivointitoiminnon ja tieto- tai tilanäytön yhdistelmä, ei saa olla suurempi kuin 1,00 wattia.

c) Pois päältä -tilan ja/tai valmiustilan saatavuus

Telesiossa on oltava pois päältä -tila ja/tai valmiustila sekä/tai muu tila, joka ei ylitä pois päältä -tilalle ja/tai valmiustilalle asetettuja sovellettavia tehonkulutusvaatimuksia, kun televisio on kytkettynä verkkovirtalähteeseen.

d) Automaattinen valmiustilaan siirtyminen

Telesiossa on oltava toiminto, jolla on seuraavat ominaisuudet:

i) Oltuaan enintään 4 tuntia päälle kytkettynä -tilassa sen jälkeen kun käyttäjä on viimeksi suorittanut toimenpiteen ja/tai kanavanvaihdon televisio siirtyy automaattisesti päälle kytkettynä -tilasta

— valmiustilaan tai

— pois päältä -tilaan tai

— muuhun tilaan, joka ei ylitä pois päältä -tilalle ja/tai valmiustilalle asetettuja sovellettavia tehonkulutusvaatimuksia.

ii) Telesioiden on annettava varoitus ennen automaattista siirtymistä päälle kytkettynä -tilasta soveltuvaan tilaan.

Tämän toiminnon on oltava oletusarvoisesti käytössä.

e) Telesioista vastaanotettuja, jotka koostuvat näytöstä ja yhdestä tai useammasta virittimestä/vastaanottimesta sekä erillisenä yksikkönä mahdollisista lisätoiminnoista datan tallentamista ja/tai toistamista varten, kuten DVD-soittimesta, kiintolevyasemasta (HDD) tai videonauhurista (VCR), a-d alakohtaa sovelletaan erikseen näyttöön ja erilliseen yksikköön.

3. KOTITILA TELESIOISSA, JOISSA ON PAKOTETTU VALIKKO

Elokuun 20 päivästä 2010:

Telesioissa, joissa tulee esiin pakotettu valikko television ensimmäisen käynnistämisen yhteydessä, on tarjottava pakotetussa valikossa kotitilaa, jonka on oltava oletusarvoisesti käytössä, kun televisio käynnistetään ensimmäisen kerran. Jos käyttäjä valitsee television ensimmäisen käynnistämisen yhteydessä jonkin muun tilan kuin kotitilan, tälle valinnalle on pyydettävä vahvistus.

4. LUMINANSIN HUIPPUARVON SUHDE

Elokuun 20 päivästä 2010:

— Telesiot, joissa ei ole pakotettua valikkoa: valmistajan tehdasasetuksissa olevan television päälle kytkettynä -tilan luminanssin huippuarvon on oltava vähintään 65 prosenttia television kirkkaimman mahdollisen päälle kytkettynä -tilan luminanssin huippuarvosta.

— Telesiot, joissa on pakotettu valikko: koti -tilan luminanssin huippuarvon on oltava vähintään 65 prosenttia television kirkkaimman mahdollisen päälle kytkettynä -tilan luminanssin huippuarvosta.

5. TIEDOT, JOTKA VALMISTAJIEN ON TOIMITETTAVA

1) Teknisten asiakirjojen on 5 artiklan mukaista vaatimustenmukaisuuden arviointia varten sisällettävä seuraavat tiedot:

a) Mittausten parametrit:

- mittaustilasto
- testijännite voltteina ja testitaajuus hertseinä
- sähkölähteen harmoninen kokonaissärö
- audio- ja videotestisignaalien tuloliittimet
- sähkötestauksessa käytettyjen laitteiden, laitekoonpanon ja piirien tiedot ja niihin liittyvät asiakirjat.

b) Päälle kytkettynä -tilasta:

- tehonkulutus watteina yhden desimaalin tarkkuudella enintään 100 watin tehon mittauksissa ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä yli 100 watin tehon mittauksissa
- tyypillistä televisiolähetys sisältöä edustavan dynaamisen videosignaalin ominaispiirteet
- vaiheet, joiden jälkeen tehonkulutuksessa saavutetaan vakaa tila
- lisäksi televisioista, joissa on pakotettu valikko, kotitalon luminanssin huippuarvon suhde television kirkkaimman mahdollisen päälle kytkettynä -tilan luminanssin huippuarvoon prosentteina ilmaistuna
- lisäksi televisiomonitoreista kuvaus mittauksissa käytetyn virittimen merkityksellisistä ominaispiirteistä.

c) Kustakin valmiustilasta ja/tai pois päältä -tilasta:

- tehonkulutus watteina kahden desimaalin tarkkuudella
- käytetty mittausmenetelmä
- kuvaus siitä, miten toimintatila valittiin tai ohjelmoitiin
- vaiheet, joiden jälkeen televisio on tilassa, jossa se vaihtaa tilaansa automaattisesti.

d) Automaattisesta valmiustilaan siirtymisestä:

Päälle kytkettynä -tilan kesto ennen kuin televisio siirtyy automaattisesti valmiustilaan tai pois päältä -tilaan taikka muuhun tilaan, joka ei ylitä pois päältä -tilalle ja/tai valmiustilalle asetettuja sovellettavia tehonkulutusvaatimuksia.

e) Vaarallisista aineista:

Jos televisio sisältää elohopeaa tai lyijyä: elohopean määrä muodossa X,X mg, ja tieto siitä, että tuote sisältää lyijyä.

2) Elokuun 20 päivästä 2010:

Seuraavat tiedot on asetettava saataville vapaasti käytettävissä olevilla internetsivustoilla:

- tehonkulutus päälle kytkettynä -tilassa watteina yhden desimaalin tarkkuudella enintään 100 watin tehon mittauksissa ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä yli 100 watin tehon mittauksissa,
- kustakin valmiustilasta ja/tai pois päältä -tilasta tehonkulutus watteina kahden desimaalin tarkkuudella,
- televisioista, joissa ei ole pakotettua valikkoa: valmistajan tehdasasetuksissa olevan television päälle kytkettynä -tilan luminanssin huippuarvon suhde television kirkkaimman mahdollisen päälle kytkettynä -tilan luminanssin huippuarvoon prosentteina ilmaistuna ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä,
- televisioista, joissa on pakotettu valikko: kotitalon luminanssin huippuarvon suhde television kirkkaimman mahdollisen päälle kytkettynä -tilan luminanssin huippuarvoon prosentteina ilmaistuna ja lähimpään kokonaislukuun pyöristettynä,
- jos televisio sisältää elohopeaa tai lyijyä: elohopean määrä muodossa X,X mg, ja tieto siitä, että tuote sisältää lyijyä.

LIITE II

MITTAUKSET

1. Tehokulutuksen mittaaminen päälle kytkettynä -tilassa

Liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettujen tehokulutuksen mittausten on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset.

a) Mittauksissa on käytettävä luotettavaa, tarkkaa ja toistettavissa olevaa mittaustenmenettelyä, jossa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaustenmenetelmät.

b) Televisioiden tila mitattaessa päälle kytkettynä -tilan tehokulutusta

— Televisiovastaanottimet, joissa ei ole pakotettua valikkoa: edellä mainitun osan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tehokulutus on mitattava päälle kytkettynä -tilassa valmistajan tehdasasetuksissa olevasta televisiosta, eli television kirkkaussäätöjen on oltava valmistajan loppukäyttäjää varten säätämässä asennoissa.

— Televisiovastaanottimet, joissa on pakotettu valikko: edellä mainitun osan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tehokulutus on mitattava koti -tilassa.

— Televisiomonitorit, joissa ei ole pakotettua valikkoa: televisiomonitori on liitettävä asianmukaiseen virittimeen. Edellä mainitun osan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tehokulutus on mitattava päälle kytkettynä -tilassa valmistajan tehdasasetuksissa olevasta televisiosta, eli televisiomonitorin kirkkaussäätöjen on oltava valmistajan loppukäyttäjää varten säätämässä asennoissa. Virittimen tehokulutuksella ei ole merkitystä televisiomonitorin päälle kytkettynä -tilan tehokulutusta koskevissa mittauksissa.

— Televisiomonitorit, joissa on pakotettu valikko: Televisiomonitori on liitettävä asianmukaiseen virittimeen. Edellä mainitun osan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu tehokulutus on määritettävä kotitilassa.

c) Yleiset vaatimukset

— Mittaukset on tehtävä 23 °C +/- 5 °C:n lämpötilassa.

— Mittauksissa on käytettävä tyypillistä televisiolähetysisältöä edustavaa dynaamista videosignaalia. Mitattava arvo on 10 peräkkäisen minuutin aikana kulutettu keskimääräinen teho.

— Mittaukset on tehtävä sen jälkeen, kun televisio on ollut pois päältä -tilassa vähintään yhden tunnin ja välittömästi tämän jälkeen vähintään yhden tunnin päälle kytkettynä -tilassa, ja ne on saatettava loppuun ennen kuin televisio on ollut päälle kytkettynä -tilassa enintään kolme tuntia. Asianmukaista videosignaalia on näytettävä koko päälle kytkettynä -tilan keston ajan. Näitä kestoja voidaan lyhentää televisioissa, joiden tiedetään saavuttavan vakaan tilan alle tunnissa, jos tämän seurauksena saatavien mittaustulosten voidaan osoittaa olevan 2 prosentin sisällä tuloksista, jotka muutoin saataisiin käyttämällä tässä kuvattuja kestoja.

— Mittaukset on tehtävä enintään 2 prosentin epävarmuudella 95 prosentin luotettavuustasolla.

— Jos televisiossa on automaattinen kirkkaussäätötoiminto, se on kytkettävä pois päältä mittauksia tehtäessä. Jos televisiossa on automaattinen kirkkaussäätötoiminto eikä sitä voida kytkeä pois päältä, mittaukset on suoritettava siten, että ympäristön valaistusta mitattaavaan anturiin tulevan suoran valon voimakkuus on vähintään 300 luksia.

2. Tehokulutuksen mittaaminen valmiustilassa tai pois päältä -tilassa

Liitteessä I olevassa 2 osassa tarkoitettujen tehokulutuksen mittausten on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset.

a) Edellä mainitun osan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu tehokulutus on määritettävä luotettavalla, tarkalla ja toistettavissa olevalla mittaustenmenettelyllä, jossa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaustenmenetelmät.

b) Vähintään 0,50 watin tehon mittaukset on tehtävä enintään 2 prosentin epävarmuudella 95 prosentin luotettavuustasolla. Alle 0,50 watin tehon mittaukset on tehtävä enintään 0,01 watin epävarmuudella 95 prosentin luotettavuustasolla.

3. Luminanssin huippuarvon mittaaminen

Liitteessä I olevassa 4 osassa tarkoitetun luminanssin huippuarvon mittausten on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset.

- a) Mittauksissa on käytettävä luotettavaa, tarkkaa ja toistettavissa olevaa mittaussuunnitelmaa, jossa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaussuunnitelmat.
 - b) Luminanssin huippuarvon mittaukset on tehtävä luminanssimittarilla, joka havainnoi sitä osaa kuvaruudusta, joka näyttää täysin valkoista (100 %) osaa koko ruudun kokoisesta testikuvasta. Testikuvan keskimääräinen kuvasignaalin taso (APL) ei saa ylittää pistettä, jossa luminanssin ohjausjärjestelmä mahdollisesti rajoittaa tehoa.
 - c) Luminanssisuhteen mittaus on tehtävä siten, että luminanssimittarin havainnointipistettä näytöllä ei häiritä siirtäessä liitteessä I olevassa 4 osassa tarkoitettujen toimintatilojen välillä.
-

LIITE III

TARKASTUSMENETTELY

Toteuttaessaan direktiivin 2005/32/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja markkinavalvontatarkastuksia jäsenvaltioiden viranomaisten on noudatettava liitteessä I säädettyjen vaatimusten osalta seuraavaa tarkastusmenettelyä:

1. Jäsenvaltion viranomaisten on testattava yksi televisio.
2. Kyseisen mallin on katsottava olevan liitteessä I säädettyjen vaatimusten mukainen, jos:
 - a) päälle kytkettynä -tilan tehonkulutusta koskevat tulokset eivät ylitä liitteessä I olevan 1 osan 1 ja 2 kohdassa säädettyä sovellettavaa enimmäisarvoa yli 7 prosentilla; ja
 - b) pois päältä -tilan tai valmiustilan tehonkulutusta koskevat tulokset eivät ylitä liitteessä I olevan 2 osan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 2 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä sovellettavia enimmäisarvoja yli 0,10 watilla; ja
 - c) liitteessä I olevassa 3 kohdassa säädettyä luminanssin huippuarvon suhdetta koskeva tulos ei ole pienempi kuin 60 prosenttia.
3. Jos 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuloksia ei saavuteta, on testattava vielä kolme samaa mallia olevaa laitetta.
4. Sen jälkeen, kun vielä kolme samaa mallia olevaa laitetta on testattu, kyseisen mallin on katsottava olevan liitteessä I säädettyjen vaatimusten mukainen, jos:
 - a) kolmen jälkimmäisen yksikön päälle kytkettynä -tilan tehonkulutusta koskevien tulosten keskiarvo ei ylitä liitteessä I olevan 1 osan 1 ja 2 kohdassa säädettyä sovellettavaa enimmäisarvoa yli 7 prosentilla; ja
 - b) kolmen jälkimmäisen yksikön pois päältä -tilan tai valmiustilan tehonkulutusta koskevien tulosten keskiarvo ei ylitä liitteessä I olevan 2 osan 1 kohdan a ja b alakohdassa ja 2 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä sovellettavia enimmäisarvoja yli 0,10 watilla; ja
 - c) liitteessä I olevassa 3 kohdassa säädettyä luminanssin huippuarvon suhdetta koskeva kolmen jälkimmäisen yksikön tulosten keskiarvo ei ole pienempi kuin 60 prosenttia.
5. Jos 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja tuloksia ei saavuteta, on katsottava, ettei kyseinen malli täytä vaatimuksia.
6. Tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen tarkastamiseksi jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä II esitettyä menettelyä sekä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia mittaustenmenettelyjä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittaustenmenetelmät, mukaan luettuina sellaisissa asiakirjoissa vahvistetut menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE IV

Luettelo asetuksen (EY) N:o 1275/2008 liitteessä I olevan 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvista energiaa käyttävistä tuotteista

Radiot

Videokamerat

Videotallentimet

Hifitallentimet

Äänenvahvistimet

Kotiteatterijärjestelmät

Soittimet

Muut laitteet äänen tai kuvan tallentamista ja toistamista varten, mukaan lukien äänen ja kuvan jakeluun tarkoitettut muut signaalit ja tekniikat kuin televiestintä, lukuun ottamatta kuitenkaan televisioita, siten kuin ne on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 642/2009.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 643/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY täytäntöönpanemisesta kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden ekologista suunnittelua koskevien vaatimusten osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon energiaa käyttävien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista sekä neuvoston direktiivin 92/42/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 96/57/EY ja 2000/55/EY muuttamisesta 6 päivänä heinäkuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/32/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 1 kohdan,

on kuullut ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kotitalouksien sähkökäyttöisten jääkaappien, pakastimien ja näiden yhdistelmien energiatehokkuusvaatimuksista 3 päivänä syyskuuta 1996 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/57/EY⁽²⁾ annetaan säännöksiä kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteista. Kyseisessä direktiivissä säädetty vaatimukset, joita on sovellettu vuodesta 1999, ovat nyt vanhentuneet.
- (2) Direktiivin 2005/32/EY nojalla komission olisi asetettava ekologista suunnittelua koskevia vaatimuksia eli ekosuo- nitteluvaatimuksia energiaa käyttäville tuotteille, jotka edustavat merkittävää myyntivolyymiä ja kauppaa ja aiheuttavat merkittävän ympäristövaikutuksen ja joihin liittyy merkittäviä mahdollisuuksia ympäristövaikutusten parantamiseen ilman, että siitä aiheutuu kohtuuttomia kustannuksia.
- (3) Direktiivin 2005/32/EY 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään, että komissio toteuttaa 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, 15 artiklan 2 kohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ja ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumia kuultuaan käyttöön tarpeen mukaan kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteita koskevan uuden täytäntöönpanotoimenpiteen, jolla kumotaan direktiivi 96/57/EY.
- (4) Komissio on tehnyt taustaselvityksen, jossa analysoidaan kotitalouksissa tyypillisesti käytettäviin kylmäsäilytyslaitteisiin liittyviä teknisiä, taloudellisia ja ympäristönäkökohtia. Selvitys on tehty yhdessä yhteisöstä ja sen ulkopuolisista maista tulevien sidosryhmien ja intressitahojen kanssa, ja sen tulokset on julkistettu komission Europa-verkkosivustolla.

- (5) Absorptiokäyttöisten jääkaappien ja lämpösähköjäähdytyksellä toimivien kylmälaitteiden kuten pienten juomanjäähdyttimien energiatehokkuutta voidaan parantaa huomattavasti. Nämä laitteet olisi sen vuoksi sisällytettävä tämän asetuksen soveltamisalaan.
- (6) Ympäristönäkökohdat, joita pidetään tämän asetuksen soveltamisen kannalta merkityksellisinä, ovat käytönaikainen energiankulutus ja tuotteiden ominaisuudet, joiden avulla taataan, että loppukäyttäjä voi käyttää kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteita ympäristöystävällisemmin.
- (7) Taustaselvitys osoittaa, että muita direktiivin 2005/32/EY liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettuja ekologisen suunnittelun parametrejä koskevat vaatimukset eivät ole tarpeen.
- (8) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin liittyvän vuotuisen sähkönkulutuksen arvioitiin vuonna 2005 olleen yhteisössä 122 terawattituntia, mikä vastaa 56 miljoonan tonnin hiilidioksidipäästöjä. Vaikka kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiankulutuksen arvioidaan vähenevän vuoteen 2020 mennessä, väheneminen jäänee vanhentuneiden vaatimusten ja energiamerkintöjen vuoksi hitaaksi. Kustannustehokkaat energiansäästömahdollisuudet eivät sen vuoksi toteudu, ellei toteuteta lisätoimenpiteitä nykyisten ekosuo- nitteluvaatimusten ajantasaistamiseksi.
- (9) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden sähkönkulutusta olisi tehostettava olemassa olevilla kustannustehokkailta avoimilla teknologioilla, joilla saadaan alennettua laitteiden hankinta- ja käyttökustannuksia kokonaisuutena.
- (10) Tällä asetuksella on määrä nopeasti varmistaa, että markkinoille saatetaan aikaisempaa energiatehokkaampia sen soveltamisalaan kuuluvia tuotteita.
- (11) Ekosuunnitteluvaatimusten ei tulisi vaikuttaa tuotteen toiminnallisuuteen loppukäyttäjän näkökulmasta eikä aiheuttaa kielteisiä terveys-, turvallisuus- tai ympäristövaikutuksia. Erityisesti olisi varmistettava, että käyttövaiheen pienentyneestä sähkönkulutuksesta saatava hyöty on merkittävämpi kuin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantovaiheessa mahdollisesti tapahtuva ympäristövaikutusten lisääntyminen.

⁽¹⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 29.⁽²⁾ EYVL L 236, 18.9.1996, s. 36.

- (12) Ekosuunnitteluvaatimukset olisi otettava käyttöön asteittain, jotta valmistajilla olisi riittävästi aikaa suunnitella tarvittaessa uudelleen tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvia tuotteita. Ajoitus olisi toteutettava niin, että markkinoilla jo olevien laitteiden toiminnallisuuteen liittyvät kielteiset vaikutukset vältetään ja loppukäyttäjille ja valmistajille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuvat kustannusvaikutukset otetaan huomioon samalla, kun varmistetaan tämän asetuksen tavoitteiden saavuttaminen kohtuullisessa ajassa.
- (13) Vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa ja asianomaisten tuoteparametrien mittaamisessa olisi käytettävä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia mittausten menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittausmenetelmät, mukaan luettuina teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ liitteessä I lueteltujen eurooppalaisten standardointielinten hyväksymät yhdenmukaistetut standardit, jos niitä on saatavilla.
- (14) Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklan mukaisesti tässä asetuksessa olisi täsmennettävä sovellettavat vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmät.
- (15) Vaatimustenmukaisuuden tarkastamisen helpottamiseksi valmistajien olisi annettava direktiivin 2005/32/EY liitteissä V ja VI tarkoitetuissa teknisissä asiakirjoissa myös tällä asetuksella asetettuihin vaatimuksiin liittyvät tiedot.
- (16) Tässä asetuksessa säädettyjen oikeudellisesti sitovien vaatimusten lisäksi olisi määriteltävä parasta saatavilla olevaa teknologiaa koskevia ohjeellisia viitearvoja, jotta voidaan varmistaa, että tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvien tuotteiden koko elinkaaren ympäristövaikutusten tasosta on saatavilla tietoa laajasti ja helposti.
- (17) Sen vuoksi olisi kumottava direktiivi 96/57/EY.
- (18) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 2005/32/EY 19 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella vahvistetaan ekosuunnitteluvaatimukset kotitalouksien sellaisen verkkosähköä käyttävien kylmäsäilytyslaitteiden markkinoille saattamiselle, joiden tilavuus on enintään 1 500 litraa.

2. Tätä asetusta sovelletaan verkkosähköä käyttäviin kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteisiin, mukaan luettuina laitteet, joita myydään muuhun kuin kotitalouskäyttöön tai muiden kuin elintarvikkeiden jäähdyttämiseen.

Sitä sovelletaan myös sellaisiin verkkosähköä käyttäviin kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteisiin, joita voidaan käyttää myös akuilla.

3. Tätä asetusta ei sovelleta:

- kylmäsäilytyslaitteisiin, joiden ensisijainen energialähde on muu kuin sähkö, esimerkiksi nestekaasu, petroli tai biodiesel;
- akkukäyttöisiin kylmäsäilytyslaitteisiin, jotka voidaan liittää verkkovirtaan erikseen hankittavalla tasasuuntaajalla;
- yksittäisenä tilaustyönä valmistettaviin kylmäsäilytyslaitteisiin, jotka eivät vastaa muita kylmäsäilytyslaitteiden malleja;
- palvelusektorille tarkoitettuihin kylmäsäilytyslaitteisiin, joiden sisältämien elintarvikkeiden poistaminen havaitaan elektronisesti ja tieto siitä siirretään automaattisesti verkkoyhteyden kautta etävalvontajärjestelmään seurantaan varten;
- laitteisiin, joiden pääasiallinen tarkoitus ei ole elintarvikkeiden säilyttäminen jäähdyttämällä, kuten erilliset jääkoneet tai kylmien juomien jakelulaitteet.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivissä 2005/32/EY säädettyjen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 'elintarvikkeilla' ruoka-aineita ja -aineksia ja juomia, viini mukaan luettuna, sekä muita tavaroita, jotka on tarkoitettu ensi sijassa kulutettaviksi ja jotka edellyttävät jäähdyttämistä tiettyyn lämpötilaan;
- 'kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteella' yhdestä tai useammasta osastosta muodostuvaa eristettyä laitetta, joka on tarkoitettu elintarvikkeiden jäähdyttämiseen ja pakastamiseen tai jäähdytettävien tai pakastettujen elintarvikkeiden säilyttämiseen muihin kuin ammatillisiin tarkoituksiin, joka jäähdytetään yhdellä tai useammalla energiaa käyttävällä prosessilla, mukaan luettuina laitteet, jotka myydään loppukäyttäjän koottavaksi tarkoitettuina rakennussarjoina;
- 'jääkaapilla' elintarvikkeiden säilyttämiseen tarkoitettua kylmäsäilytyslaitetta, jossa on vähintään yksi osasto, joka soveltuu tuoreiden ruoka-aineiden ja/tai juomien säilyttämiseen, viinit mukaan luettuina;

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37.

- 4) 'kompessorikäyttöisellä kylmäsäilytyslaitteella' kylmäsäilytyslaitetta, jossa jäähdyttäminen toteutetaan moottorikäyttöisellä kompressorilla;
- 5) 'absorptiokäyttöisellä kylmäsäilytyslaitteella' kylmäsäilytyslaitetta, jossa jäähdyttäminen toteutetaan lämpöä energianlähteenä käyttävällä absorptioprosessilla;
- 6) 'jääkaappi-pakastimella' kylmäsäilytyslaitetta, jossa on vähintään yksi tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosasto ja vähintään yksi osasto, joka soveltuu tuoreiden ruoka-aineiden pakastamiseen ja pakastettujen elintarvikkeiden säilyttämiseen kolmen tähden säilytysolosuhteissa (pakastinosasto);
- 7) 'pakasteiden säilytyskaapilla' kylmäsäilytyslaitetta, jossa on yksi tai useampi pakastettujen elintarvikkeiden säilyttämiseen soveltuva osasto;
- 8) 'pakastimella' kylmäsäilytyslaitetta, jossa on yksi tai useampi osasto, joka soveltuu elintarvikkeiden pakastamiseen lämpötiloissa huoneenlämmöstä – 18 °C:n lämpötilaan sekä pakastettujen elintarvikkeiden säilyttämiseen kolmen tähden säilytysolosuhteissa; pakastimessa voi olla myös kahden tähden osioita tai osastoja osaston tai laitteen sisällä;
- 9) 'viinikaapilla' kylmäsäilytyslaitetta, jossa ei ole muita osastoja kuin yksi tai useampi osasto viinin säilyttämiseen;
- 10) 'monikäyttölaitteella' kylmäsäilytyslaitetta, jossa ei ole muita osastoja kuin yksi tai useampi monikäyttöosasto;
- 11) 'vastaavalla kylmäsäilytyslaitteella' markkinoille saatettua mallia, jolla on sama brutto- ja käyttötilavuus, samat tekniset sekä tehokkuus- ja suoritusominaisuudet ja samanlaiset osastot kuin toisessa kylmäsäilytyslaitemallissa, jonka sama valmistaja on saattanut markkinoille eri tuotenumeroilla.

Liitteessä I vahvistetaan lisämääritelmiä liitteiden II–VI soveltamiseksi.

3 artikla

Ekosuunnitteluvaatimukset

Yleiset ekosuunnitteluvaatimukset tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteille vahvistetaan liitteessä II olevassa 1 kohdassa. Erityiset ekosuunnitteluvaatimukset tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteille vahvistetaan liitteessä II olevassa 2 kohdassa.

4 artikla

Vaatimustenmukaisuuden arviointi

1. Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely on joko mainitun direktiivin liitteessä IV säädetty sisäinen suunnittelun valvonta tai mainitun direktiivin liitteessä V säädetty hallintajärjestelmä.

2. Direktiivin 2005/32/EY 8 artiklan mukaista vaatimustenmukaisuuden arviointia varten laadittavaan tekniseen dokumentaatioon on sisällyttävä jäljennös liitteessä III olevan 2 kohdan mukaisesti annetuista tuotetiedoista sekä tämän asetuksen liitteessä IV esitettyjen laskelmien tulokset.

Jos kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen jonkin mallin teknisessä dokumentaatioissa on tietoja, jotka on laskettu suunnittelun perusteella tai ekstrapoloimalla muista vastaavista kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteista tai molemmilla tavoilla, dokumentaatioon on sisällyttävä yksityiskohtaiset tiedot tällaisista laskelmista tai ekstrapolaatioista tai molemmista sekä valmistajien tekemistä testeistä laskelmien paikkansapitävyyden tarkastamiseksi. Tällaisissa tapauksissa tekniseen dokumentaatioon on sisällyttävä myös luettelo kaikista muista vastaavista kotitalouksien kylmäsäilytyslaitemalleista, joiden osalta tekniseen dokumentaatioon sisältyvät tiedot on saatu samoin perustein.

5 artikla

Tarkastusmenettely markkinavalvontaa varten

Suurittaessaan direktiivin 2005/32/EY 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja markkinavalvontatarkastuksia jäsenvaltioiden viranomaisten on noudatettava tämän asetuksen liitteessä V kuvailtua tarkastusmenettelyä tämän asetuksen liitteessä II säädettyjen vaatimusten osalta.

6 artikla

Viitearvot

Markkinoiden parhaiten suoriutuvia kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteita tämän asetuksen antamisajankohtana edustavat ohjeelliset viitearvot esitetään liitteessä VI.

7 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tätä asetusta uudelleen teknologian kehityksen valossa viimeistään viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja esittää uudelleentarkastelun tulokset ekologisen suunnittelun kuulemisfoorumille. Tässä uudelleentarkastelussa on arvioidava erityisesti liitteessä V annettuja tarkastuksissa sallittuja poikkeamia sekä mahdollisuuksia poistaa liitteessä IV esitetyt korjauskertoimet tai alentaa niiden arvoja.

Komissio arvioi tarvetta asettaa erityisiä ekosuunnitteluvaatimuksia viinikaapeille viimeistään kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

*8 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivi 96/57/EY 1 päivästä heinäkuuta 2010.

*9 artikla***Voimaantulo**

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Liitteessä II olevan 1 kohdan 1 alakohdassa vahvistettuja yleisiä ekosuunnitteluvaatimuksia sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2010.

Liitteessä II olevan 1 kohdan 2 alakohdassa vahvistettuja yleisiä ekosuunnitteluvaatimuksia sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2013.

Liitteessä II olevassa 2 kohdassa vahvistettuja energiatehokkuusindeksiä koskevia erityisiä ekosuunnitteluvaatimuksia sovelletaan liitteessä II olevissa taulukoissa 1 ja 2 vahvistetun aikataulun mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta

Andris PIEBALGS

Komission jäsen

LIITE I

Liitteissä II–VI sovellettavat määritelmät

Liitteissä II–VI tarkoitetaan:

- a) 'muuntyyppisellä kylmäsäilytyslaitteella' kylmäsäilytyslaitetta, jossa jäähdyttäminen toteutetaan muulla kuin kompressor- tai absorptiotyyppisellä teknologialla tai prosessilla;
- b) 'automaattisella sulatusjärjestelmällä' automaattikäyttöistä järjestelmää, jolla estetään huurteen pysyvä muodostuminen, jossa jäähdytys tapahtuu pakotetulla ilmankierrolla, höyrystin tai höyrystimet sulatetaan huurteesta automaattisella sulatusjärjestelmällä ja huurteenpoiston seurauksena syntyvä vesi poistetaan automaattisesti;
- c) 'automaattisulattaisella osastolla' osastoa, joka sulatetaan huurteesta automaattisella sulatusjärjestelmällä;
- d) 'kalustepeitteisellä laitteella' kiinteää kylmäsäilytyslaitetta, joka on tarkoitettu asennettavaksi kaappiin, sille varattuun syvennykseen tai vastaavaan paikkaan ja joka vaatii kalusteoven;
- e) 'jää-viileäkaapilla' kylmäsäilytyslaitetta, jossa on vähintään yksi tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosasto ja yksi viileä-osasto, mutta ei pakastin-, jäähdytys- tai jäänvalmistusosastoa;
- f) 'viileäkaapilla' kylmäsäilytyslaitetta, jossa on ainoastaan yksi tai useampi viileä osasto;
- g) 'jääkaapilla, jossa on jäähdytysosasto', kylmäsäilytyslaitetta, jossa on vähintään yksi tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosasto sekä jäähdytysosasto, mutta ei pakastinosastoa;
- h) 'osastoilla' mitä tahansa i-p kohdassa tarkoitetuista osastoista;
- i) 'tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosastolla' osastoa, joka on suunniteltu pakastamattomien elintarvikkeiden säilyttämiseen ja joka voidaan puolestaan jakaa pienempiin osastoihin;
- j) 'viileäosastolla' osastoa, joka on tarkoitettu tiettyjen elintarvikkeiden tai juomien säilyttämiseen tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosastoa korkeammassa lämpötilassa;
- k) 'jäähdytysosastolla' osastoa, joka on tarkoitettu herkästi pilaantuvien elintarvikkeiden säilyttämiseen;
- l) 'jäänvalmistusosastolla' alhaisen lämpötilan osastoa, joka on tarkoitettu erityisesti jään valmistamiseen ja säilyttämiseen;
- m) 'pakastinosastolla' alhaisen lämpötilan osastoa, joka on tarkoitettu erityisesti pakastettujen elintarvikkeiden säilyttämiseen ja joka luokitellaan lämpötilan mukaan seuraavasti:
 - i) 'yhden tähden osasto' on pakastinosasto, jossa lämpötila on enintään -6 °C ;
 - ii) 'kahden tähden osasto' on pakastinosasto, jossa lämpötila on enintään -12 °C ;
 - iii) 'kolmen tähden osasto' on pakastinosasto, jossa lämpötila on enintään -18 °C ;
 - iv) 'pakastusosasto' (tai 'neljän tähden osasto') on osasto, jossa voi 24 tunnin aikana pakastaa 100 litran käyttötilavuutta kohden vähintään 4,5 kilogrammaa ja kaikissa tapauksissa vähintään 2 kilogrammaa elintarvikkeita huoneenlämmöstä -18 °C :n lämpötilaan ja joka soveltuu myös pakastettujen ruoka-aineiden säilyttämiseen kolmen tähden olosuhteissa; osastossa voi olla kahden tähden osioita;
 - v) 'osasto ilman tähtimerkintää' on pakastinosasto, jossa lämpötila on alle 0 °C ja jota voidaan käyttää myös jään valmistamiseen ja säilyttämiseen, mutta jota ei ole tarkoitettu herkästi pilaantuvien elintarvikkeiden säilyttämiseen;

- n) 'viininsäilytysosastolla' osastoa, joka on suunniteltu yksinomaan viinien lyhytaikaiseen säilyttämiseen niiden saattamiseksi ihanteelliseen nauttimislämpötilaan tai viinien pitkäaikaiseen säilyttämiseen viinien kypsyttämiseksi ja jolla on seuraavat ominaisuudet:
- i) pysyvä säilytyslämpötila on valmiiksi esisäädetty tai sen voi säätää manuaalisesti valmistajan ohjeiden mukaan alueelta + 5 °C–+ 20 °C;
 - ii) säilytyslämpötilan vaihtelu ajan mittaan on vähemmän kuin 0,5 K kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen ilmasto-
luokan mukaisessa kussakin ilmoitetussa ympäristölämpötilassa;
 - iii) osaston kosteus pidetään aktiivisesti tai passiivisesti välillä 50–80 %;
 - iv) rakennettu siten, että osastoon kohdistuu mahdollisimman vähän värähtelyä kompressorista tai mistä tahansa ulkoisesta lähteestä;
- o) 'monikäyttöosastolla' osastoa, jonka pysyvän käyttölämpötila-alueen loppukäyttäjä voi säätää valmistajan ohjeiden mukaisesti valitsemalla vähintään kahdesta osastotyyppin lämpötilavaihtoehdosta; jos jollakin ominaisuudella voi muuttaa osaston lämpötilan toiselle käyttölämpötila-alueelle rajoitetuksi ajaksi (esimerkiksi pikapakastus), osasto ei ole tässä asetuksessa määritelty monikäyttöosasto;
- p) 'muulla osastolla' muuta kuin viininsäilytysosastoa, joka on tarkoitettu tiettyjen elintarvikkeiden säilyttämiseen yli + 14 °C:n lämpötilassa;
- q) 'kahden tähden osiolla' pakastimen, pakastinosaston, kolmen tähden osaston tai kolmella tähdellä merkityn pakasteiden säilytyskaapin osaa, jossa ei ole erillistä ovea tai kantta ja jonka lämpötila on – 12 °C tai kylmempi;
- r) 'säiliöpakastimella' pakastinta, jonka osastoon tai osastoihin on pääsy laitteen päältä tai jossa on sekä päältä aukeava että kaappiosasto, mutta jonka päältä aukeavan/aukeavien osasto(je)n bruttotilavuus on yli 75 prosenttia koko laitteen bruttotilavuudesta;
- s) 'päältä aukeavalla' tai 'säiliötyyppisellä' kylmäsäilytyslaitetta, jonka osastoon tai osastoihin on pääsy laitteen päältä;
- t) 'kaappityyppisellä' kylmäsäilytyslaitetta, jonka osastoon tai osastoihin on pääsy laitteen edestä;
- u) 'pikapakastuksella' valittavissa olevaa toimintoa, jonka loppukäyttäjä voi aktivoida valmistajan ohjeiden mukaisesti ja joka laskee pakastimen tai pakastinosaston säilytyslämpötilan sellaiseksi, että pakastamattomat elintarvikkeet jäätyvät nopeammin.
-

LIITE II

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden ekologisen suunnittelun vaatimukset

1. YLEISET EKOSUUNNITTELUVAATIMUKSET

1) 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen:

- a) viinikaappien valmistajien on sisällytettävä ohjekirjaan seuraava maininta: ”Tämä laite on tarkoitettu ainoastaan viinin säilyttämiseen”.
- b) kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden valmistajien toimittamassa ohjekirjassa on oltava tiedot seuraavista:
- laatikoiden, korien ja hyllyjen yhdistelmä, jolla laite käyttää energiaa mahdollisimman tehokkaasti, ja
 - miten kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen käytönaikainen energiankulutus voidaan minimoida.

2) 1 päivästä heinäkuuta 2013 alkaen:

- a) Kun loppukäyttäjä on aktivoinut valmistajan ohjeiden mukaisesti pakastimen tai pakastinosaston pikapakastuksen tai vastaavan toiminnon muuttamalla termostaatin asetuksia, toiminnon on automaattisesti palautettava normaali säilytyslämpötila viimeistään 72 tunnin kuluttua. Tätä vaatimusta ei sovelleta jääkaappi-pakastimiin, joissa on yksi termostaatti ja yksi kompressori ja jotka on varustettu sähkömekaanisella ohjaustaululla.
- b) Jääkaappi-pakastimien, joissa on yksi termostaatti ja yksi kompressori ja jotka on varustettu sähköisellä ohjaustaululla ja joita voi valmistajan ohjeiden mukaisesti käyttää alle + 16 °C:n ympäristölämpötilassa, on oltava sellaisia, että mahdollinen talviasetuskytkin tai vastaava toiminto, jolla varmistetaan oikea pakastuslämpötila, toimii automaattisesti laitteen sijoitusympäristön lämpötilaan mukaan.
- c) Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden, joiden käyttötilavuus on alle 10 litraa, on siirryttävä automaattisesti toimintatilaan, jossa sähkön kulutus on 0,00 wattia, kun ne ovat olleet yli tunnin tyhjänä. Pelkkää syväpois-kytkentäkytkimen olemassaoloa ei pidetä riittävänä tämän vaatimuksen täyttämiseen.

2. ERITYISET EKOSUUNNITTELUVAATIMUKSET

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden, joiden käyttötilavuus on vähintään 10 litraa, on oltava taulukoissa 1 ja 2 annettujen energiatehokkuusindeksirajoitusten mukaisia.

Taulukoissa 1 ja 2 vahvistettuja erityisiä ekosuunnitteluvaatimuksia ei sovelleta seuraaviin:

- viinikaapit,
- liitteessä IV olevassa 1 kohdassa vahvistettuihin luokkiin 4–9 kuuluvat absorptiokäyttöiset kylmäsäilytyslaitteet ja muuntyyppiset kylmäsäilytyslaitteet.

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiatehokkuusindeksi (EEI) lasketaan liitteessä IV kuvaillulla menetelmällä.

Taulukko 1

Kompressorikäyttöiset kylmäsäilytyslaitteet

Soveltamispäivä	Energiatehokkuusindeksi (EEI)
1. heinäkuuta 2010	EEI < 55
1. heinäkuuta 2012	EEI < 44
1. heinäkuuta 2014	EEI < 42

Taulukko 2

Absorptiokäyttöiset kylmäsäilytyslaitteet ja muuntyyppiset kylmäsäilytyslaitteet

Soveltamispäivä	Energiätehokkuusindeksi (EEI)
1. heinäkuuta 2010	$EEI < 150$
1. heinäkuuta 2012	$EEI < 125$
1. heinäkuuta 2015	$EEI < 110$

LIITE III

Mittaukset

Tämän asetuksen vaatimusten noudattamiseksi on tehtävä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia mittausten menetelmiä käyttäen mittauksia, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetyt mittausten menetelmät, mukaan luettuina niihin asiakirjoihin sisältyvät menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1. TESTAAMISTA KOSKEVAT YLEISET EHDOT

Testaamiseen sovelletaan seuraavia yleisiä ehtoja:

- 1) jos laitteessa on kondensoitumisen estäviä lämmittämiä, jotka loppukäyttäjää voi kytkeä päälle ja pois päältä, ne on kytkettävä päälle ja – jos niitä voi säätää – säädettävä maksimilämmitykseen;
- 2) jos laitteessa on oveen asennettavia lisälaitteita (esimerkiksi jääkone tai kylmän veden tai kylmien juomien jakelukone), jotka loppukäyttäjää voi kytkeä päälle tai pois päältä, niiden on oltava päälle kytkettyinä mutta ei käytössä energiankulutuksen mittauksen aikana;
- 3) monikäyttölaitteiden ja -osastojen osalta säilytyslämpötilan energiankulutuksen mittauksen aikana on oltava kylmimmän osastotyyppin nimellislämpötila, joka on valmistajan ohjeissa ilmoitettu normaaliin jatkuvaan käyttöön;
- 4) kylmäsäilytyslaitteen energiankulutus on määritettävä valmistajan ohjeissa jatkuvaan normaalikäyttöön määrittelyssä, minkä tahansa "muun osaston" kylmimmässä kokoonpanossa liitteessä IV olevassa taulukossa 5 esitetyllä tavalla.

2. TEKNISET PARAMETRIT

On määritettävä arvot seuraaville parametreille:

- a) "ulkomitat" millimetrin tarkkuudella;
- b) "käytön edellyttämä tila" millimetrin tarkkuudella;
- c) "koko bruttovolumi" kokonaisina kuutiodesimetreinä tai litroina;
- d) "käyttötilavuus tai -tilavuudet ja kokonaiskäyttötilavuus tai -tilavuudet" kokonaisina kuutiodesimetreinä tai litroina;
- e) "huurteenpoistotyyppi";
- f) "säilytyslämpötila";
- g) "energiankulutus" kilowattitunteina vuorokaudessa (kWh/24h) kolmen desimaalin tarkkuudella;
- h) "lämpötilan nousu";
- i) "pakastuskyky";
- j) "sähkönkulutus" watteina kahden desimaalin tarkkuudella; ja
- k) "viininsäilytysosaston kosteus" prosentteina pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun.

LIITE IV

Energiatehokkuusindeksin laskemismenetelmä

1. KOTITALOUKSIEN KYLMÄSÄILYTYSLAITTEIDEN LUOKITTELU

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteet jaetaan luokkiin taulukon 1 mukaisesti. Kunkin luokan määrittelee tietty ovien ja/tai laatikoiden lukumäärästä riippumaton osastojen kokoonpano, joka esitetään taulukossa 2.

Taulukko 1

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden luokat

Luokka	Kuvaus
1	Jääkaappi, jossa on yksi tai useampi tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosasto
2	Jää-viileäkaappi, viileäkaappi ja viinikaappi
3	Jääkaappi, jossa on jäähdytysosasto, ja jääkaappi, jossa on ilman tähtimerkintää oleva osasto
4	Jääkaappi, jossa on 1 tähden osasto
5	Jääkaappi, jossa on 2 tähden osasto
6	Jääkaappi, jossa on 3 tähden osasto
7	Jääkaappi-pakastin
8	Kaappipakastin
9	Säiliöpakastin
10	Monikäyttölaitteet ja muut kylmäsäilytyslaitteet

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteet, joita ei voida osastojen lämpötilan vuoksi luokitella luokkiin 1–9, luokitellaan luokkaan 10.

Taulukko 2

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden luokittelu ja siihen vaikuttava osastojen kokoonpano

Nimellislämpötila (EEL:tä varten) (°C)	Rakenteellinen	+ 12	+ 12	+ 5	0	0	- 6	- 12	- 18	- 18	Luokka (numero)
		Muu	Viini	Viileä	Tuoreet ruoka-aineet	Jäähdytys	Ei tähtimerkintää/jäänvalmistus	1 tähden	2 tähden	3 tähden	
Laiteluokka	Osastojen kokoonpano										
JÄÄKAAPPI, JOSSA ON YKSI TAI USEAMPI TUOREIDEN RUOKA-AINEIDEN SÄILYTYSOSASTO	E	E	E	K	E	E	E	E	E	E	1
JÄÄ-VIILEÄKAAPPI, VIILEÄKAAPPI JA VIINIKAAPPI	V	V	V	K	E	E	E	E	E	E	2
	V	V	K	E	E	E	E	E	E	E	
	E	K	E	E	E	E	E	E	E	E	
JÄÄKAAPPI, JOSSA ON JÄÄHDYTY SOSASTO, JA JÄÄKAAPPI, JOSSA ON OSASTO ILMAN TÄHTIMERKINTÄÄ	V	V	V	K	K	V	E	E	E	E	3
	V	V	V	K	V	K	E	E	E	E	
JÄÄKAAPPI, JOSSA ON 1 TÄHDEN OSASTO	V	V	V	K	V	V	K	E	E	E	4
JÄÄKAAPPI, JOSSA ON 2 TÄHDEN OSASTO	V	V	V	K	V	V	V	K	E	E	5
JÄÄKAAPPI, JOSSA ON 3 TÄHDEN OSASTO	V	V	V	K	V	V	V	V	K	E	6
JÄÄKAAPPI-PAKASTIN	V	V	V	K	V	V	V	V	V	K	7
KAAPPIPAKASTIN	E	E	E	E	E	E	E	V	K ^(*)	K	8
SÄILIÖPAKASTIN	E	E	E	E	E	E	E	V	E	K	9
MONIKÄYTTÖLAITTEET JA MUUT LAITTEET	V	V	V	V	V	V	V	V	V	V	10

Huomautukset:

K = osasto on;

E = osastoa ei ole;

V = osasto on valinnainen;

(*) sisältää myös 3 tähdellä merkityt pakasteiden säilytyskaapit.

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteet luokitellaan yhteen tai useampaan ilmastoluokkaan taulukon 3 mukaisesti.

Taulukko 3
Ilmastoluokat

Luokka	Tunnus	Ympäristön keskilämpötila °C
Laajennettu lauhkea	SN	+ 10 – + 32
Lauhkea	N	+ 16 – + 32
Subtrooppinen	ST	+ 16 – + 38
Trooppinen	T	+ 16 – + 43

Kylmäsäilytyslaitteen on voitava säilyttää eri osastojen vaadittavat säilytyslämpötilat samanaikaisesti ja sallituissa lämpötilapoikkeamarajoissa (automaattisen sulatuksen aikana) siten kuin taulukossa 4 määritellään kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden eri tyyppien ja asianomaisten ilmastoluokkien osalta.

Monikäyttölaitteiden ja/tai -osastojen on voitava säilyttää eri osastojen vaadittavat säilytyslämpötilat silloin, kun nämä lämpötilat ovat loppukäyttäjän asetettavissa valmistajan ohjeiden mukaisesti.

Taulukko 4
Säilytyslämpötilat

Säilytyslämpötilat (°C)							
Muu osasto	Viiniosasto	Viileäosasto	Tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosasto	Jäähdytysosasto	1 tähden osasto	2 tähden osasto tai osio	Pakastin ja 3 tähden osasto/kaappi
t_{om}	t_{wma}	t_{cm}	$t_{1m}, t_{2m}, t_{3m}, t_{ma}$	t_{cc}	t^*	t^{**}	t^{***}
> + 14	+ 5 ≤ t_{wma} ≤ + 20	+ 8 ≤ t_{cm} ≤ + 14	0 ≤ $t_{1m}, t_{2m},$ t_{3m} ≤ + 8; t_{ma} ≤ + 4	- 2 ≤ t_{cc} ≤ + 3	≤ - 6	≤ - 12 ^(a)	≤ - 18 ^(a)

Huomautukset:

t_{om} : muun osaston säilytyslämpötila

t_{wma} : viiniosaston säilytyslämpötila; vaihtelu 0,5 K

t_{cm} : viileäosaston säilytyslämpötila

t_{1m}, t_{2m}, t_{3m} : tuoreiden ruoka-aineiden osaston säilytyslämpötila

t_{ma} : tuoreiden ruoka-aineiden osaston keskimääräinen säilytyslämpötila

t_{cc} : jäähdytysosaston hetkellinen säilytyslämpötila

t^*, t^{**}, t^{***} : pakastinosastojen enimmäislämpötilat

jäänvalmistusosaston ja ilman tähtimerkintää olevan osaston säilytyslämpötila on alle 0 °C

(^a) automaattisulatuksissa kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteissa sallitaan automaattisen sulatuksen aikana lämpötilan poikkeamana enintään 3 K joko 4 tunnin tai koko toimenpiteen ajasta 20 prosentin aikana sen mukaan, kumpi näistä ajoista on lyhyempi.

2. VASTAAVAN TILAVUUDEN LASKEMINEN

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen vastaava tilavuus on kaikkien osastojen vastaavien tilavuuksien summa. Se lasketaan litroina ja pyöristetään lähimpään kokonaislukuun seuraavasti:

$$V_{eq} = \left[\sum_{c=1}^{c=n} V_c \times \frac{(25 - T_c)}{20} \times FF_c \right] \times CC \times BI$$

jossa

- n on osastojen lukumäärä
- V_c on osasto(je)n käyttötilavuus
- T_c on osasto(je)n nimellislämpötila taulukon 2 mukaisesti
- $\frac{(25-T_c)}{20}$ on taulukossa 5 ilmoitettu termodynaaminen korjauskerroin
- FF_c , CC ja BI ovat taulukossa 6 ilmoitetut tilavuuden korjauskertoimet.

Termodynaaminen korjauskerroin $\frac{(25-T_c)}{20}$ on (taulukossa 2 määritellyn) osaston nimellislämpötilan T_c ja ympäristölämpötilan erotus lämpötilaan $+ 25\text{ °C}$ vakioituissa testiolosuhteissa, ilmaistuna saman eron suhteena tuoreiden ruoka-aineiden osaston osalta lämpötilassa $+ 5\text{ °C}$.

Liitteessä I olevissa i–p alakohdissa esitettyjen osastojen termodynaamiset korjauskertoimet annetaan taulukossa 5.

Taulukko 5

Kylmäsäilytyslaitteiden osastojen termodynaamiset korjauskertoimet

Osasto	Nimellislämpötila	$(25 - T_c)/20$
Muu osasto	Rakenteellinen lämpötila	$\frac{(25 - T_c)}{20}$
Viileäosasto/viinosasto	+ 12 °C	0,65
Tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosasto	+ 5 °C	1,00
Jäähdytysosasto	0 °C	1,25
Jäänvalmistusosasto ja osasto ilman tähtimerkintää	0 °C	1,25
Yhden tähden osasto	– 6 °C	1,55
Kahden tähden osasto	– 12 °C	1,85
Kolmen tähden osasto	– 18 °C	2,15
Pakastinosasto (neljän tähden osasto)	– 18 °C	2,15

Huomautukset:

- i) monikäyttöosastojen termodynaamisen korjauskertoimen määrittää kylmimmälle osastotyyppille taulukossa 2 annettu nimellislämpötila, jonka loppukäyttäjät voi asettaa pysyvästi säilytettäväksi valmistajan ohjeiden mukaan;
- ii) minkä tahansa (pakastimessa olevan) kahden tähden osion termodynaaminen korjauskerroin on $T_c = -12\text{ °C}$;
- iii) muiden osastojen termodynaamisen korjauskertoimen määrittää kylmin rakenteellinen lämpötila, jonka loppukäyttäjät voi asettaa pysyvästi säilytettäväksi valmistajan ohjeiden mukaan.

Taulukko 6
Korjauskertoimien arvot

Korjauskerroin	Arvo	Ehdot
FF (automaattisulatteinen)	1,2	Automaattisulatteiset pakastinosastot
	1	Muut
CC (ilmastoluokka)	1,2	Trooppisen luokan T laitteet
	1,1	Subtrooppisen luokan ST laitteet
	1	Muut
BI (kalustepeitteinen)	1,2	Kalustepeitteiset laitteet, joiden leveys on alle 58 cm
	1	Muut

Huomautukset:

- i) FF on automaattisulatteisten osastojen tilavuuskerroin.
- ii) CC on tietyn ilmastoluokan tilavuuskerroin. Jos kylmäsäilytyslaitte on luokiteltu useampaan kuin yhteen ilmastoluokkaan, vastaavan tilavuuden laskemiseen käytetään ilmastoluokkaa, jonka korjauskerroin on suurin.
- iii) BI on kalustepeitteisten laitteiden tilavuuskerroin.

3. ENERGIATEHOKKUUSINDEKSIN LASKEMINEN

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitemallin energiatehokkuusindeksin (*EEl*) laskemiseksi kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen vuotuista energiankulutusta verrataan sen vuotuisen energian vakiokulutukseen.

- 1) Energiatehokkuusindeksi (*EEl*) lasketaan ja pyöristetään yhteen desimaaliin seuraavasti:

$$EEI = \frac{AE_c}{SAE_c} \times 100$$

jossa:

- AE_c = kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen vuotuinen energiankulutus
- SAE_c = kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen vuotuinen energian vakiokulutus

- 2) Vuotuinen energiankulutus (AE_c) lasketaan kilowattitunteina vuodessa ja pyöristetään kahteen desimaaliin seuraavasti:

$$AE_c = E_{24h} \times 365,$$

jossa:

- E_{24h} on kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen energiankulutus kilowattitunteina vuorokaudessa, pyöristettynä kolmeen desimaaliin.

- 3) Vuotuinen energian vakiokulutus SAE_c lasketaan kilowattitunteina vuotta kohden ja pyöristetään kahteen desimaaliin seuraavasti:

$$SAE_c = V_{eq} \times M + N + CH,$$

jossa:

- V_{eq} on kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen vastaava tilavuus

- CH on 50 kWh vuodessa sellaisten kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden osalta, joissa on vähintään 15 litran jäähdytysosasto
- Arvot M ja N annetaan kullekin kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden luokalle taulukossa 7.

Taulukko 7

Arvot M ja N kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden luokille

Luokka	M	N
1	0,233	245
2	0,233	245
3	0,233	245
4	0,643	191
5	0,450	245
6	0,777	303
7	0,777	303
8	0,539	315
9	0,472	286
10	(*)	(*)

Huomautus:

(*) Luokkaan 10 kuuluvien kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden osalta arvot M ja N riippuvat sen osaston lämpötilasta ja tähtiluokituksesta, jolla on alhaisin säilytyslämpötila, jonka loppukäyttäjää voi asettaa pysyvästi säilytettäväksi valmistajan ohjeiden mukaan. Jos laitteessa on ainoastaan taulukossa 2 ja liitteessä I olevassa p alakohtassa määritelty 'muu osasto', käytetään luokan 1 arvoja M ja N. Laitteita, joissa on kolmen tähden osastoja tai pakastinosastoja, pidetään jääkaappi-pakastimina.

LIITE V

Tarkastusmenettely markkinavalvontaa varten

Liitteessä II vahvistettujen vaatimusten noudattamisen tarkastamiseksi jäsenvaltioiden viranomaiset testaavat yhden kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen. Jos mitatut parametriarvot eivät vastaa valmistajan ilmoittamia arvoja 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja taulukossa 1 ilmoitetun vaihteluvälin rajoissa, mittaukset suoritetaan vielä kolmesta kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteesta. Näiden kolmen kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteen mittaustulosten aritmeettisen keskiarvon on täytettävä liitteessä II vahvistetut vaatimukset taulukossa 1 määriteltyyn vaihteluvälin sisällä.

Jos näin ei ole, kyseistä mallia ja muita vastaavia kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteita ei pidetä vaatimusten mukaisina.

Taulukko 1

Mittattava parametri	Tarkastuksissa sallitut poikkeamat
Nimellinen bruttolavuus	Mitattu arvo ei saa alittaa nimellisarvoa (*) enemmän kuin 3 % tai 1 l riippuen siitä, kumpi näistä on suurempi.
Nimellinen käyttötilavuus	Mitattu arvo ei saa alittaa nimellisarvoa enemmän kuin 3 % tai 1 l riippuen siitä, kumpi näistä on suurempi. Jos viileäosaston ja tuoreiden ruoka-aineiden säilytysosaston tilavuussuhteet ovat käyttäjän muunnettavissa, tätä mittausepävarmuutta sovelletaan, kun viileäosasto on muunnettu minimi-tilavuuteensa.
Pakastuskyky	Mitattu arvo ei saa olla yli 10 % pienempi kuin nimellisarvo.
Energiankulutus	Mitattu arvo ei saa olla yli 10 % suurempi kuin nimellisarvo (E_{24h}).
Tilavuudeltaan alle 10 litran säilytyslaitteen sähkönkulutus	Mitattu arvo ei saa olla 95 %:n luotettavuustasolla yli 0,10 W suurempi kuin liitteessä II olevan 1 osan 2 kohdan c alakohdassa vahvistettu raja-arvo.
Viinikaapit	Suhteellisen kosteuden mitattu arvo ei saa ylittää nimellisarvoa yli 10 %:lla

(*) 'Nimellisarvolla' tarkoitetaan valmistajan ilmoittamaa arvoa.

Liitteessä III vahvistetun menettelyn lisäksi jäsenvaltioiden viranomaisten on käytettävä luotettavia, tarkkoja ja toistettavissa olevia mittausten menetelmiä, joissa otetaan huomioon yleisesti parhaana pidetty uusien tekniikka, mukaan luettuina niihin asiakirjoihin sisältyvät menetelmät, joiden viitenumerot on julkaistu tätä tarkoitusta varten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

LIITE VI

Kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden ohjeelliset viitearvot

Tämän asetuksen voimaantuloajankohtana kotitalouksien kylmäsäilytyslaitteiden energiatehokkuusindeksin (EEI) ja melun osalta paras markkinoilla saatavilla oleva teknologia yksilöitiin seuraavasti:

Kompressorikäyttöiset jääkaapit:

- EEI = 29,7 ja vuotuinen energiankulutus 115 kWh, kun kokonaiskäyttötilavuus on 300 litraa tuoreiden ruoka-aineiden osastossa, laitteessa on lisäksi 25 litran jäähdytysosasto ja ilmastoluokka on T (trooppinen);
- Melu: 33 dB(A).

Absorptiokäyttöiset jääkaapit:

- EEI = 97,2 ja vuotuinen energiankulutus 245 kWh, kun kokonaiskäyttötilavuus on 28 litraa tuoreiden ruoka-aineiden osastossa, ja ilmastoluokka on N (lauhkea);
- Melu \approx 0 dB(A).

Kompressorikäyttöiset jääkaappi-pakastimet:

- EEI = 28,0 ja vuotuinen energiankulutus 157 kWh, kun kokonaiskäyttötilavuus on 255 litraa, josta 236 litraa tuoreiden ruoka-aineiden osastossa ja 19 litraa neljän tähden pakastinosastossa, ja ilmastoluokka on T (trooppinen);
- Melu = 33 dB(A).

Kompressorikäyttöiset kaappipakastimet:

- EEI = 29,3 ja vuotuinen energiankulutus 172 kWh, kun kokonaiskäyttötilavuus on 195 litraa neljän tähden pakastinosastossa, ja ilmastoluokka on T (trooppinen);
- Melu = 35 dB(A).

Kompressorikäyttöiset säiliopakastimet:

- EEI = 27,4 ja vuotuinen energiankulutus 153 kWh, kun kokonaiskäyttötilavuus on 223 litraa neljän tähden pakastinosastossa, ja ilmastoluokka on T (trooppinen);
 - Melu = 37 dB(A).
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 644/2009,**annettu 22 päivänä heinäkuuta 2009,****vilja-alalla 16 päivästä heinäkuuta 2009 kannettavien tuontitullien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 623/2009 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vilja-alalla 16 päivästä heinäkuuta 2009 kannettavat tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 623/2009 ⁽³⁾.

- (2) Koska tuontitullien laskettu keskiarvo poikkeaa vahvistetusta tullista yli viisi euroa tonnilta, asetuksessa (EY) N:o 623/2009 vahvistettuja tuontitulleja olisi mukautettava vastaavasti.

- (3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 623/2009 olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 623/2009 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 23 päivänä heinäkuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ EUVL L 184, 16.7.2009, s. 3.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 23 päivästä heinäkuuta 2009 alkaen sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durum V E H N Ä, korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen V E H N Ä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen V E H N Ä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	R U I S	61,37
1005 10 90	M A I S S I, siemenvilja, muu kuin hybridi	31,15
1005 90 00	M A I S S I, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	31,15
1007 00 90	D U R R A, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	66,36

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön saapuvan tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä,

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuaassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääräistä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

15.7.2009-21.7.2009

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Tavallinen vehnää ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾	Ohra
Pörssi	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Noteeraus	175,68	94,79	—	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	189,62	179,62	159,62	76,43
Palkkio Meksikon-lahdella	—	16,16	—	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	8,75	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 20,65 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: 19,24 EUR/t

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 22 päivänä heinäkuuta 2009,

yhteisön osallistumisesta Italiassa vuonna 2008 toteutettujen sian vesikulaaritaudin torjuntaa koskevien hätätoimenpiteiden rahoitukseen

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 5608)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2009/557/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sian vesikulaaritauti on sioilla esiintyvä tarttuva virustauti, jota ei voi kliinisesti erottaa suu- ja sorkkataudista ja joka sen vuoksi aiheuttaa häiriöitä yhteisön sisäisessä kaupassa ja viennissä kolmansiin maihin.
- (2) Sian vesikulaaritaudin puhkeamiseen liittyy riski, että taudinaiheuttaja leviää muille sikatiloille kyseisessä jäsenvaltiossa tai elävien sikojen tai niistä saatavien tuotteiden kaupan kautta muihin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin.
- (3) Eläinten terveyttä koskevista suojatoimenpiteistä sian vesikulaaritautia vastaan Italiassa 8 päivänä marraskuuta 2005 tehdystä komission päätöksessä 2005/779/EY⁽²⁾ vahvistetaan eläinten terveyttä koskevat säännöt sian vesikulaaritaudin osalta niille Italian alueille, jotka on tunnustettu sian vesikulaaritaudista vapaiksi, sekä alueille, joita ei ole tunnustettu kyseisestä taudista vapaiksi. Italian

viranomaiset ovat noudattaneet kyseisen päätöksen 11 artiklassa säädettyjä tietojen antamista koskevia vaatimuksia.

- (4) Päätöksessä 90/424/ETY säädetään menettelyistä, joita käytetään myönnettäessä yhteisön rahoitusta yksittäisiin eläinlääkinnällisiin toimiin, myös hätätoimenpiteisiin. Kyseisen päätöksen 3 artiklan 2 kohdan nojalla jäsenvaltiot saavat rahoitusta sian vesikulaaritaudin hävittämiseksi toteutettaviin toimenpiteisiin.
- (5) Päätöksen 90/424/ETY 3 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään säännöistä, jotka koskevat jäsenvaltioille aiheutuvien tiettyjen kulujen prosenttiosuutta, jonka yhteisön rahoitusosuus voi kattaa.
- (6) Sian vesikulaaritaudin hävittämiseksi toteutettuihin hätätoimenpiteisiin myönnettävän yhteisön rahoitusosuuden maksamiseen sovelletaan neuvoston päätöksessä 90/424/ETY tarkoitettuihin hätätapauksissa toteutettaviin toimenpiteisiin ja eläintautien torjuntatoimenpiteisiin myönnettävää yhteisön rahoitusta koskevista säännöistä 28 päivänä helmikuuta 2005 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 349/2005⁽³⁾ vahvistettuja sääntöjä.
- (7) Italia on täyttänyt kaikilta osin päätöksen 90/424/ETY 3 artiklan 3 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 349/2005 6 artiklassa säädetyt tekniset ja hallinnolliset velvoitteet.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EUVL L 293, 9.11.2005, s. 28.

⁽³⁾ EUVL L 55, 1.3.2005, s. 12.

(8) Italia esitti 10 päivänä joulukuuta 2008 arvionsa sian vesikulaaritaudin hävittämistoimenpiteiden aiheuttamista kuluista.

(9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yhteisön Italialle myöntämä rahoitusosuus

Italialle voidaan myöntää yhteisön rahoitusta tiettyihin kustannuksiin, jotka aiheutuivat kyseiselle jäsenvaltiolle päätöksen

90/424/ETY 3 artiklan 2 kohdan nojalla sian vesikulaaritaudin torjumiseksi vuonna 2008 toteutetuista toimenpiteistä.

2 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 22 päivänä heinäkuuta 2009.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaa jille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>